

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Авторитет влади треба відновлювати копіткою роботою

Ранкове засідання 12 червня

На початку засідання депутати обмінялися думками з приводу політичної ситуації. Комуністи висловили стурбованість занепадом агропромислового комплексу, пов'язаним із кризою в нашій країні, соціалісти занепокоєні тим, що Президент зневажає Конституцію. А от представники Партії регіонів нагадали, що погодилися на дострокові вибори тільки за умови дотримання букви закону. Багатьох народних обранців хвилює ситуація із ЦВК.

— Один із найбільших негараздів в Україні — повна дискредитація інститутів держави, інститутів влади, — сказав Голова Верховної Ради. — Це загроза для нас. Нині підірвано авторитет інститутів Президента, парламенту, суду, прокуратури. Як людина може довіряти державі? Про яку Конституцію можна говорити, якщо Конституційний Суд нині не існує? *(Закінчення на 2-й стор.).*

На Житомирщині народилася трійня

У сім'ї Майстренків з Радомишля радість: сім'я поповнилась одразу трьома малюками. У мами Тетяни це перші пологи. Каже, що в роду ні в кого навіть двійні не було. Дві дівчинки і хлопчик з'явилися на світ в Житомирському обласному центрі охорони здоров'я матері й дитини з вагою від 1300 до 1650 грамів. Народження малюків ще раз підтвердило: свого часу в області взяли правильний курс, створивши заклад, начинений найсучаснішим обладнанням, куди з усіх районів приїжджають породіллі з будь-якими проблемами. В цьому випадку теж не обійшлося без них. Одна з дівчаток, за словами лікарів, перебувала на штучній вентиляції легень чотири дні, друга — два, а хлопчик — дві години. *(Закінчення на 4-й стор.)*

На знімку: дуже втомлена, але щаслива мати та її крихітки.

Фото Олексія КАВУНА.

Не диктувати селянам ціни

Учора аграрники з усієї України, а також 20 інших країн зібралися на відкритті 19-ї Міжнародної агропромислової виставки-ярмарку «Агро—2007». На здобутки в галузі сільськогосподарства приїхав подивитися і Президент України Віктор Ющенко. У своєму виступі він закликав уряд «по-новому подивитися на підтримку українського села».

— Селу потрібен ринок, продовження мораторію на продаж земель неможливе, ніхто не повинен диктувати селянам ціни на їхню продукцію: ні держава, ні монополісти, — сказав він. А також зазначив, що сподівається у рамках виставки на розширення міжнародних контактів у галузі аграрної політики і залучення іноземних інвестицій у розвиток українського села.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ НОВИНИ

Війни в місті на кордоні

У Могилеві-Подільському на Вінничині побили депутата міськради, який нині перебуває в лікарні у тяжкому стані. Факт нападу на заступника начальника управління економіки Могилів-Подільського міськвиконкому міський голова Михайло Саволук пов'язує з професійною діяльністю потерпілого. *(Закінчення на 5-й стор.).*

Липових безробітних виявляє прокуратура

З початку року органи прокуратури подали до судів 67 позовів на користь органів державної служби зайнятості на загальну суму близько півмільйона гривень. 31 позов на 100 тисяч гривень уже задоволено. Так, прокурор Врадіївського району пред'явив позов громадянці Д. про стягнення безпідставно отриманої допомоги у зв'язку з безробіттям на суму 6783,41 гривні. Було встановлено, що вона, працюючи головним бухгалтером приватного підприємства, видала сама собі неправдиву довідку про заробітну плату, яку використовувала потім для отримання допомоги з безробіття. Постановою суду її визнано винною в службовій підробці, використанні свідомо підробленого документа і заволодінні чужим майном шляхом обману (шахрайства), повідомляє наш власний ко-

респондент у Миколаївській області Олена ІВАШКО.

Київський податківець погорів на рекордному хабарі

Сімдесять тисяч доларів, або 350 тисяч гривень. Такого хабара одержав столичний податківець — співробітник відділу боротьби з легалізацією прибутків, отриманих злочинним шляхом.

Як нині стало відомо, на гарячому корупціонера спіймали ще 1 червня співробітники Управління боротьби з організованою злочинністю. За даними ГУБОЗу, це найбільший із зафіксованих хабарів, які отримували податківці. У понеділок Солом'янський районний суд Києва продовжив термін тримання обвинувачуваного під вартою ще на три місяці. Чиновнику загрожує до дванадцяти років ув'язнення з конфіскацією майна, повідомляє «5 канал».

На Донецькій залізниці продовжують скасовувати електрички

З початку року вже знято 30 приміських пасажирських потягів. Головна причина — збитковість та мала кількість пасажирів, 80 відсотків яких — пільговики. «Нині скасовано ще 26 найзбитковіших і непопулярних поїздів, — повідомили в прес-службі Донецької залізниці. — За головними напрямками потяги курсують вранці та ввечері, щоб перевозити пасажирів з роботи й на роботу». Торік збитки підприємства від приміських перевезень становили 174 мільйони гривень, а цього року очікують 240 мільйонів, передає наш власний кореспондент у Донецькій області Ліна КУШ.

КОРОТКО

■ На Миколаївщині працівники патрульно-постових служб міліції патрулюватимуть у курортних зонах на велосипедах та моторолерах. *(Укрінформ)*

■ Правоохоронці Одещини перекрили два міжнародні канали надходження наркотиків — з Молдови та Узбекистану. *(Укрінформ)*

■ У Коктебелі до 130-річчя з дня народження поета Максиміліана Волошина урочисто відкрито після реставрації його будинок-музей.

■ Двоє людей загинуло, ще двоє потрапили до лікарні внаслідок зіткнення легковика ВАЗ-2107 з мікроавтобусом «Пежо» у Хмельницькій області, повідомляє прес-служба МНС України.

■ У Херсоні працівники підрозділу з охорони муніципальної власності допомагатимуть водіям сміттєприбиральних машин, звільняючи проїжджу частину від таксі, що заважають спецтехніці. *(Укрінформ)*

■ ПЕРЕДПЛАТА

Триває передплата на 2007 рік

*Шановні читачі,
ви маєте можливість
передплатити
«ГОЛОС УКРАЇНИ»
на наступний рік,
щоб уже з 1 січня
одержувати свою
газету українською
та російською мовами.*

Передплатна вартість п'ятиразового виходу на тиждень (крім неділі та понеділка) за індексами 40224 — українською та 40223 — російською мовами для індивідуальних передплатників становить 3,50 гривні на місяць.

Передплатна вартість триразового виходу на тиждень — у вівторок, четвер і п'ятницю — за індексами 08775 — українською та 08337 — російською мовами для індивідуальних передплатників становить 2,00 гривні на місяць.

Для підприємств, установ та організацій передплатна вартість за індексами 60955 — українською та 60997 — російською мовами становить 10,00 гривень на місяць.

До зазначених сум уже увійшли вартість оформлення передплати і доставка газети.

Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну або річну передплату п'ятиразового виходу — і ви станете учасником розіграшу подарунків.

«Голос України»
чекає своїх читачів і прихильників.

На милицях — 400 кілометрів

Учора з Київського майдану Луцька розпочав свій піший перехід до столиці інвалід першої групи Володимир Фінюк. Уже вісім років після тяжкої травми хребта він пересувається за допомогою милиць. Та не підкорився недузі: два роки тому він з сином Валентином піднявся на найвищу вершину українських Карпат — Говерлу.

— Щодня планую проходити приблизно по 16 кілометрів, — сказав перед стартом Володимир Фінюк. — Шлях до Рівного займе п'ять-шість днів, до Києва 27—30. Широ вдячний людям, які фінансово допомогли мені. Це насамперед голова обласної ради Анатолій Грицюк, голова Луцької міської ради Богдан Шиба, керівники будівельних організацій Луцька Руслан Вайман і Віктор Чорнуха, підприємець Олег Чернецький, а також інституту розвитку людини «Україна». Як і на Говерлу, мене супроводжуватиме 12-річний син Валентин. Мій шлях не для слави, а для утвердження життя.

Микола АКИМЕНКО.

Волинська область.

■ У НОМЕР

Стратегічний вихід один — продовжити політреформу

«Необхідно рухатись відповідно до Конституції і законів. Сьогодні ми робимо кроки, які дозволяють привести всі дії інституту Президента у конституційне поле», — наголосив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Вільямом Тейлором.

Глава українського парламенту поінформував про процедуру складання депутатами своїх повноважень, передбачену Конституцією, законодавством і Регламентом Верховної Ради України. Він нагадав, що минулої п'ятниці головуєчий на засіданні оголосив заяви про складання повноважень 28 депутатами-«нашоукраїнцями». О. Мороз не виключив, що на пленарному засіданні у вівторок будуть оголошені решта заяв представників цієї фракції, а згодом — заяви депутатів від БЮТ. Якщо вся процедура буде юридично бездоганною, і у парламенті залишиться менше ніж 300 парламентаріїв, вибори 30 вересня відбудуться, сказав він.

Загалом, на його погляд, «стратегічний вихід один — продовжити політичну реформу на місцевому рівні». «Іншої перспективи немає. Мова про повний статус парламентсько-президентської республіки», — сказав О. Мороз.

У свою чергу, В. Тейлор висловив сподівання, що оскільки Україна є дуже важливою для світу, вона відродить довіру і повагу до себе, конституційні демократичні установи».

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Сільський голова віддав зарплату і премію, щоб люди мали газ

Після зухвалої крадіжки регулятора тиску газу в селі Стрижавка Вінницького району, що могло призвести до непередбачуваних наслідків, шість сімей залишилися без блакитного палива. Перестав надходити газ також до приміщення місцевої школи. Добре, що опалювальний сезон закінчився і принаймні до осені тут можуть обійтися без газу. А ось мешканці двох вулиць через його відсутність відчували неабиякі незручності.

Викрадений газовий прилад, який використовува-ли для зниження тиску газу, перебував на балансі управління освіти Вінницького району. Його було встановлено на шкільному подвір'ї. Однак ніхто його не охороняв. Не очікували, що з магістрального газопроводу можна вкрасти газ. Проте злодії вияви-лися тямущими людьми. Щоправда, якби в той мо-мент хтось надумав запалити сірника, стався б чи-малий вибух, пояснювали фахівці.

Сільський голова Стрижавки Василь Яковенко майже місяць проводив усні й письмові перемовини з освітянами щодо виділення коштів для відновлен-ня викраденого приладу. Однак закінчилися вони нічим. Розмовляв із газовиками. В управлінні газо-вого господарства пояснили, що викрадений прилад їм не належить, тому вони можуть лише встановити новий, якщо його хтось придбає. А коштує регуля-тор дві тисячі гривень.

— Виділяти на це кошти з бюджету сільради я не маю права, — каже Василь Іванович. — Знайти спонсора не так просто. Та й часу на пошуки не бу-ло. Ті, хто залишився без газу, скаржилися в різні інстанції, а всі їхні скарги передавали в сільраду, отож все одно вирішувати їх мав я.

Зарплати і премії керівника села якраз вистачило на придбання регулятора тиску газу. В управлінні газового господарства ще тиждень шукали прилад, каже сільський голова, а тоді його встановили і по-дали до будинків блакитне паливо.

«Не подумайте, що я багатий, який легко розкида-ється грішми, — каже В. Яковенко. — Але я не ба-чив іншого виходу з ситуації. Звичайно, винесу пи-тання на розгляд виконкому з пропозицією віднайти витрачені власні кошти». Хоча співрозмовник не впевнений, що це вдасться зробити.

Тим часом сільський голова письмово звернувся до начальника районного управління освіти Він-ницького району з проханням організувати охорону газових приладів, що перебувають на подвір'ї школи.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Адвокат не може бути монополістом

Комітет з питань правосуддя рекомен-дує парламенту прийняти за основу про-ект закону «Про адвокатську діяльність». Документ передбачає врегулювати адво-катську діяльність в Україні, визначити види та форми адвокатської діяльності, статус адвоката та адвокатури тощо з ме-тою приведення законодавства в цій сфе-рі суспільних відносин у відповідність до європейських стандартів.

Комітет також розглянув проекти змін до закону «Про адвокатуру» та до деяких законодавчих актів України про організа-цію та діяльність адвокатури. Народні де-путати та Головне науково-експертне у-правління апарату Верховної Ради, зокре-ма, зауважували, що цими змінами про-понується виключити із законодавчих ак-тів України всі положення, які надають право особі добровільно вибрати собі за-

хисника не тільки з кола адвокатів, а й із числа інших осіб, визначених законами. Тобто йдеться про адміністративно-при-мусове встановлення монополії адвокатів у питаннях надання правової допомоги під час здійснення кримінального, ци-вільного, адміністративного, господар-ського судочинства, під час відбування особами кримінальних покарань тощо. Тому комітет вирішив рекомендувати парламенту прийняти за основу законоп-роекти та доопрацювати їх до другого чи-тання, врахувавши при цьому слушні зау-важення та пропозиції.

Комітет з питань соціальної політики та праці за підсумками виїзного засідан-ня рекомендує Кабінету Міністрів удо-сконалити законодавчу й нормативну базу у сфері організації оздоровлення та від-починку дітей. Комітет також рекомен-

Авторитет влади треба відновлювати копіткою роботою

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 12 червня (Початок на 1-й стор.).

Олександр Мороз вис-ловив переконання, що робота ЦВК блокується Президентом для того, щоб не дати можливості прийти до сесійної зали людям, які продовжують списки БЮТу і «Нашої України». За його словами, таких бажуючих більш як 600 осіб. Голова Верховної Ради наголосив, що він і Прем'єр-міністр підпису-валися за те, що перевиро-ри можливі лише на закон-них підставах. А створити ці обставини має той, хто брав на себе це зобов'язан-ня. Поки що домовленості не дотримуються, каже Го-лова Верховної Ради.

Далі Олександр Мороз зачитав список народних депутатів із БЮТу, які власноруч написали заяви про вихід із фракції. Вони були присутніми на засі-данні Верховної Ради, і це дає підстави вважати, що ці люди дійсно хочуть скласти депутатські ман-дати. Усього було зачита-но 51 заяву. У них депута-ти просять виключити їх з фракції, щоб «надати Президенту додаткові під-

стави для розпуску парла-менту». Проголошуючи кожну заяву окремо, Олександр Мороз заува-жував найдрібніші помил-ки, допущені при напи-санні тексту, закликаючи экс-парламентаріїв випра-вити їх, адже мова йде «про історичний доку-мент». Прізвище лідерки блоку в переліку заяв не прозвучало. Як зазначив голова парламенту, її до-кумент набраний на комп'ютері, а самої Юлії Тимошенко в сесійній залі не було. Тож, дотримую-чись процедури, оголоси-ти її заяву не було змоги.

Потім народні депутати розглянули деякі проекти

законів. Зокрема, прийня-ли у першому читанні змі-ни до закону про спеціаль-ний режим інноваційної діяльності технологічних парків, який передбачає перереєстрацію інновацій-них та інвестиційних про-ектів, скасування держав-ної реєстрації проектів у разі недодержання умов їх реалізації, функціонування комісії з організації діяль-ності технологічних парків та інноваційних структур інших типів. Також у пер-шому читанні прийнято проект закону про внесен-ня змін до деяких законів. Так, Держприкордонслуж-ба, органи Мінпраці та Державної служби зайня-тості будуть надавати ін-формацію для забезпечен-

ня дієвого контролю за ре-алізацією програм соціаль-ного захисту населення. Також народні обранці учора доповнили перелік інфекційних хвороб, щеп-лення проти яких є обов'язковими, такими захворюваннями, як гепа-тит Б, гемофільні інфекції та сказ, а також удоскона-лили систему контролю за якістю та безпечністю ме-дичних імунобіологічних препаратів.

У сесійній залі вчора привітали із днем народ-ження народних депутатів Інну Вершиніну, Ігоря Мітрошкіна та Олексія Плотнікова (на знімках — зліва направо).

Вікторія ЗДРОК. Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Оголошено заяви 51 народного депутата України про вихід їх зі складу депутатських фракцій

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз на пленарному засіданні 12 червня 2007 року відповідно до Регламенту Верховної Ради оголосив заяви про ви-хід зі складу депутатської фракції «Блок Юлії Тимо-шенко» таких народних депутатів: Олег Білорус, Лев Бірюк, Ольга Боднар, Олена Бондаренко, Олександр Буджерак, Михайло Волинець, Ігор Воротнюк, Петро Гасюк, Юрій Гнаткевич, Василь Деревляний, Володи-мир Дончак, Ігор Єресько, Роман Забзалюк, Євген Зі-мін, Валентин Зубов, Валерій Кальченко, Валерій Кам-чатний, Євген Кирильчук, Микола Ковзель, Андрій Кожем'якін, Віталій Корж, Павло Костенко, Петро Кравчук, Юрій Крук, Іван Куровський, Степан Кур-

піль, Олег Лукашук, Руслан Лук'янчук, Олег Ляшко, Юрій Одарченко, Вадим Петренко, Микола Петрук, В'ячеслав Передерій, Володимир Полохало, Ігор Рибак-ов, Сергій Сас, Юрій Сербін, Микола Сивульський, Іван Сідельник, Олександр Скибінецький, Євгеній Суслов, Валерій Сушкевич, Ярослав Федорчук, Євген Шаго, Віктор Швець, Сергій Шевчук, Зоя Шишкіна, Андрій Шкіль, Дмитро Шлемко, Володимир Яворів-ський.

Голова Верховної Ради Олександр Мороз оголосив та-кож заяву про вихід зі складу фракції блоку «Наша Укра-їна» народного депутата Олександра Чорноволенка.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Оновлена фракція БЮТ хоче зберегти назву

■ У ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЯХ

Роботу фракції БЮТ буде відновлено і в ній пра-цюватиме близько 50 на-родних депутатів. Про це, як передає УНІАН, заявив на прес-конференції на-родний депутат України Олександр Ковтуненко, обраний до парламенту за списком БЮТ.

Депутат розповів, що фракція передбачає збе-регти назву БЮТ. Бо, за його словами, ця назва вже не належить кон-кретній особі, а «є влас-ністю п'яти мільйонів людей, які голосували за БЮТ», а всі народні де-путати, які йшли за спис-ком БЮТ, «є співвласни-ками цього бренду». О. Ковтуненко повідомив,

що зараз іще не йдеться про обрання керівництва фракції, оскільки Юлія Тимошенко не склала де-путатських повноважень. «Ми дочекаємось, коли керівництво фракції піде на суїцид, тобто складе депутатські повноважен-ня», — зазначив парла-ментарій. І пообіцяв, що керівником буде обрано «молоду активну людину, яка захищатиме інтереси Української держави». На запитання журналі-стів, чи не себе він має на увазі, О. Ковтуненко відповів, що про нього не йдеться, а він просто бере участь в органі-заційному комітеті з від-новлення діяльності

фракції БЮТ. Він наго-лосив, що народні депу-тати, які залишаються в

парламенті, «працюва-тимуть на користь укра-їнського народу».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Голова Херсонської обласної ради Володимир ДЕМЬОХІН: «Працюємо в тих умовах, які є, і знаходимо порозуміння»

Його рішення місцеві газети тоді назвали безпрецедентним: виборовши прохідне місце до Верховної Ради, Володимир Демьохін відмовився від депутатського мандата. А проживання у столиці змінив на Херсон. Балотуючись одночасно і до парламенту, і до Херсонської обласної ради, Демьохін став «двічі депутатом». Коли переважною більшістю голосів обласний депутатський корпус обрав його головою, навіть найбільш скептичні журналісти стримано висловилися теж «за»: мовляв, з усього, що маємо, це — найліпший варіант. Чотири попередні роки роботи у Верховній Раді депутата від Херсонщини довели: Володимир Демьохін — людина слова, за яким слідує діло. Сьогоднішня розмова з головою Херсоноблради — про результати та перспективи з нагоди річниці обрання.

— Володимире Анатолійовичу, ви розпочинали роботу в умовах серйозного протистояння двох гілок влади. Напевно, найбільшим досягненням є те, що сьогодні про це не йдеться і ситуація у стосунках між радою та адміністрацією, хай не ідеальна, але все-таки близька до тієї, про яку кажуть: поганий мир краще хорошій сварки. Як оцінюєте спільну роботу?

— На мою думку, в обласній раді та обласній держадміністрації спільна головна мета діяльності — забезпечення реального прогресу в соціально-економічному розвитку Херсонської області. Задля цієї мети ми використовуємо всі можливі механізми взаємодії в наявному правовому полі, хоча це не завжди просто. Під час нашої роботи з'ясувалося, що є низка суперечностей, з якими майже щодня доводиться стикатися у практичній діяльності органам представницької та виконавчої влади у всій Україні. Частково це пов'язано з недосконалістю чинної нормативно-правової бази, частково — із застарілими управлінськими стереотипами. І для того, щоб ми і наші колеги могли рухатися далі, ці суперечності повинні бути належним чином законодавчо врегульовані.

На підставі власного досвіду ми вже сформулювали і подали пропозиції стосовно вдосконалення розподілу повноважень і функцій між місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самовря-

дування. Такий підхід дасть змогу уникнути дублювання, досягти спрощення системи управління та відчутної економії бюджетних коштів. Але це — на найближче майбутнє. А поки що працюємо в тих умовах, які є, і знаходимо порозуміння і спільну платформу для конструктивних дій.

— В області розроблено «Стратегію економічного та соціального розвитку Херсонщини до 2015 року». Які складові цього документа перебувають під особливим контролем облради?

— Як відомо, основні точки дотику в роботі облради та облдержадміністрації — це розробка і затвердження програм соціально-економічного розвитку області та бюджету, котрі повинні бути складовими частинами та інструментами виконання більш масштабних планово-прогнозних документів. Відомо, що об'єктивним процесом сьогодні стає перетворення традиційної економіки в «економіку знань», яка спирається вже не так на природні ресурси, як на людський капітал. Тобто значно зростає роль гуманітарного чинника в забезпеченні економічного зростання. Саме тому особливо гостро постають питання формування середовища для відновлення і розвитку людських та природних ресурсів, того екологіч-

но-соціокультурного простору, де буде збалансовано потреби людини і можливості природи. Мабуть, комусь така постановка питань в доволі проблемній Херсонській області здаватиметься вочевидь передчасною. Адже «на слуху» в багатьох такі орієнтири, як «добробут», «конкурентоспроможність», «самодостатність», «інвестиційна привабливість». Але бачення майбутнього очима депутатів ґрунтується передусім на концепції сталого розвитку, застосуванні системного підходу, можливостях сучас-

нібно ставити не в цій площині. На наш погляд, доцільним є оцінка і врахування інтегрального потенціалу регіону. Для початку ми хотіли зрозуміти, що ж насправді відбувається з економікою та соціальною сферою Херсонщини. Чому благодатний край, незважаючи на оптимістичні звіти місцевої влади, в підсумку посідає останні місця по Україні майже за всіма показниками? Для цього ми вирішили скористатися системою, розробленою фахівцями Державного науково-дослідного інституту інформатизації та моделювання економіки України. Аналіз основних макропоказників (валовий регіональний продукт, валова додана вартість, проміжне споживання, номінальний випуск) показав, що за цими показниками рівень економіки області є найнижчим за останні 8 років. Наступним нашим кроком буде використання результатів моделювання для формування оптимальних управлінських рішень.

— З огляду на ваш тісний зв'язок з наукою —

адже маєте вчену ступінь кандидата та готуєте докторську дисертацію, — хотілося б дізнатись авторитетну думку: чи можливо

впроваджувати якісь інноваційні кроки для швидкого розвитку області?

— Якщо розуміти інноваційність як безперервне осучаснення всіх сфер людської життєдіяльності, то частково я зачепив це питання в попередніх своїх відповідях. Якщо говорити в загальних міркуваннях, спочатку нам потрібно було зорієнтуватися, який інноваційний потенціал має Херсонщина, які є реальні можливості для створення механізмів підтримки інноваційного розвитку і формування ефективної інноваційної політики.

Минулого року нами був реалізований спільний з Польською асоціацією центрів інновації та

підприємництва проект «Підвищення потенціалу українських регіональних адміністрацій у сфері стратегічного управління» в рамках VI рамкової програми Європейського союзу. Спираючись на розроблену методику, ми пропонуємо: по-перше, групою інституцій, що беруть участь у розробці інноваційної стратегії, створити ефективну систему управління; по-друге, використати отримані результати у програмах економічного та соціального розвитку Херсонщини. Це, на нашу думку, істотно допоможе здійснити поштовх у повномасштабному розвитку інноваційних процесів в області.

Наступний етап — підготовка і проведення у вересні 2007 року XII Міжнародної науково-практичної конференції з проблем розвитку інноваційної діяльності «Проблеми і перспективи інноваційного розвитку економіки». Планується залучити до участі у конференції вчених, керівників та фахівців наукових, навчальних, промислових та інших установ, організацій і підприємств і з України, і з країн СНД.

Основна мета конференції — консолідація інтелектуальних зусиль для розв'язання проблем поглиблення і прискорення інноваційного розвитку, узагальнення передових досягнень в інноваційній сфері і створення умов для їх практичного використання, співробітництва та обмін передовим досвідом, залучення інвесторів, промисловців, підприємців, надання найширшої інформації для влади, громадськості, ЗМІ. Організаторами конференції, крім Херсонської облради, є міністерства, наукові інститути та центри, творчі спілки та інші зацікавлені структури. Ми чітко усвідомлюємо, що альтернативи інноваційному розвитку області немає, і будемо послідовно та наполегливо рухатись у цьому напрямі.

— Успіхів і вам, і нашій області!..

Підготувала Алла БРУСИЛОВА.

Бундестаг ФРН продовжить програму парламентського стажування у 2008 році

Щороку п'ять молодих громадян України мають можливість отримати стипендію для проходження практики у німецькому парламенті.

Досвід співпраці посольства Федеративної Республіки Німеччина з Верховною Радою України показав, що участь у програмі беруть кандидати з високим рівнем мовних і краєзнавчих знань.

Програма IPS є ініціативою міжнародної міжпарламентської співпраці. Вона спрямована на політично зацікавлених претенденток і претендентів віком до 30 років, які прагнуть працювати у суспільній сфері (парламент, уряд, спілки, масмедіа, партії, вищі навчальні заклади). Передумовою стажування є завершена вища освіта та дуже добре володіння німецькою мовою. Відбір претендентів здійснюється незалежною комісією під головуванням одного з депутатів німецького Бундестагу.

Детальнішу інформацію та анкети можна знайти на сайті <http://www.bundestag.de/ips>.

Практиканти Бундестагу, якими можуть стати молоді люди не лише з України, а й з інших європейських країн, США (із 25 країн), перебуватимуть у Німеччині з 1 березня по 31 липня 2008 року.

На початку програми учасники отримають від адміністрації німецького Бундестагу, від університетів Берліна, а також від політичних фондів та фракцій Бундестагу загальну інформацію про політичне життя Німеччини і парламентську роботу. Після закінчення учасники проходять практику в офісах депутатів Бундестагу як їхні помічники.

Якщо у вас виникли питання стосовно парламентської практики, звертайтеся до посольства Німеччини за телефоном (044) 247 6812, відповідальні особи — **Кирило Савін (pol-30@kiew. auswaertiges-amt. de)** та **Ольга Сердечна (pol-31@kiew. auswaertiges-amt. de)**.

Цього року кінцевий термін подання заяв на участь у програмі — 30 червня 2007 року.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Про особливості поточного моменту

■ ПРОМИСЛОВИЙ ОГЛЯД

Зростання обсягів промислового виробництва у травні сповільнилося до 9,9 відсотка. З огляду на це Мінекономіки прогнозує до кінця року зниження темпів промвиробництва до 11 відсотків.

Що промисловість радує — то це факт. Проте якою мірою, різні експерти вам казатимуть по-різному. Тим паче перед виборами. От і прогноз Мінекономіки щодо річного показника промвиробництва, оприлюднений Анатолієм Кінахом, багатством видається дещо завищеним через погодні та статистичні особливості.

По-перше. Торік у квітні промисловість додала лише

піввідсотка; виходячи з цього, на чистій арифметиці цього року промисловість «заробила» 12,3. Проте вже у травні минулого року приріст промпродукції сягнув 10 відсотків, а ВВП — 8,1, тож експерти справедливо очікують певної арифметичної корекції додаткової доданої вартості, яку створила промисловість цього місяця.

По-друге. На динаміку промвиробництва, природно, впли-

нули безпрецедентно тепла зима і спекотна весна. Цим пояснюється довготривала хвиля споживчого попиту, яка активізувала раніше звичайного роботу будівництва, роздрібною торгівлі, пасажирських перевезень тощо. Не дивно, що порівняно з відповідним періодом минулого року найкрутіше зростання зафіксовано в переробці деревини та виробництві виробів з лісоматеріалів (на 21,1 відсотка), харчовій промисловості (на 12,6), виробництві будматеріалів та скловиробів (на 8,3), машинобудуванні (23,9). Саме ці галузі разом з металургією лідирують у негласному капіталістичному змаганні.

Знову ж такі погодні сюрпризи не дали змоги потрапити в когорту сильних підприємств, що спеціалізуються на виробництві та розподілі електроенергії, газу та води, які за підсумками п'яти місяців показали від'ємний результат у 0,6 відсотка. Багато що вказує на симптоматичні проблеми, пов'язані, приміром, з рухом капіталів та інвестуванням їх в основні фонди тих чи тих галузей, але деякі цифри свідчать про тривожні тенденції, які відгукуються на товарних ринках. Так, на тлі позитивного результату у видобутку енергетичних копалин енергоресурси — 3,6 в мінусі за під-

сумками п'яти місяців роботи. Продовжує лихоманити легку промисловість.

По-третє. З кожним місяцем зростання цін дедалі відчутніше стимулює виробництво, розвиток якого зумовлюють здебільшого екстенсивні чинники. Від початку року ціни вже зросли на 9,8 відсотка, у річному вимірі ціни у промисловості вже підвищилися на 20,2 відсотка. Мінекономіки тверезо оцінює ситуацію, але якщо так піде й далі, то промислова інфляція почне трансформуватися у споживчу. Безбезпека тим більш реальна, що заспокоює: подальшу знижувальну динаміку промислового виробництва заморозують надзвичайно високі ціни на металотехнічну продукцію.

Сергій ВЛАД.

Підпільний цех з виробництва агрохімікатів виявлено в Немирівському районі, повідомила прес-служба ГУ МВСУ у Вінницькій області (*Укрінформ*)

■ У НОМЕР

Горіла початкова школа

Закарпатська область. У селі Холмцях Ужгородського району загорілася покрівля загальноосвітньої школи. Випадкові перехожі повідомили про подію в оперативно-рятувальну службу, а самі взялися самотужки приборкувати вогонь. Тим часом підоспіли пожежники, які й загасили пожежу. Однак полум'я встигло знищити дерев'яні конструкції горища, частину даху та стелю у чотирьох приміщеннях навчального закладу. Будівлю, зведену ще наприкінці дев'ятого століття, та майно вдалося врятувати. За попередніми підрахунками, збитки від пожежі становлять десять тисяч гривень. Найімовірніше, її спричинили несправності в електромережі, повідомляє центр пропаганди Головного управління МНС України в Закарпатській області.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

«ЗІЛ»-довгожитель

Рівненська область. «Яке життя — така й машина», — цей напис на дверцятах автомобіля «ЗІЛ-130» із Радивилівської райспоживспілки, за словами його водія Сергія Савонюка (**на знімку**), автомобіля зовсім не стосується. «Адже вантажівка «на ходу» 44-й рік», — каже він. Їй би давно музейним експонатом стати, але навіть тепер, коли і кузов, і кабіна латані-полатані, про це не йдеться.

— Бувало всяке у нашій спільній долі, — зізнається Савонюк, який шоферує на «ЗІЛові» майже півтора десятка літ. — За один рейс інколи «намотували» тисячу кілометрів. Але ніколи машина не підводила. Можливо, тому, що я її доглядаю, як дитину. Тож довести, що подібні екземпляри можуть спокійно пропрацювати півстоліття, — реально. Вже небагато до рекорду залишилося...

*Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.*

■ СПОРТ

Складне завдання виконали

Футбол. Меморіал першого президента ФФУ Віктора Банникова (U-16). **Група А.** Україна—Сербія. 4:0. США—Японія. 3:1.

	В	Н	П	М	О
1. Україна	2	0	1	9—3	6
2. США	2	0	1	6—3	6
3. Сербія	2	0	1	5—5	6
4. Японія	0	0	3	2—11	0

Після невдачі нашої збірної в поєдинку з футболістами США (1:3) їй треба було перемагати сербів з великим рахунком. На цій зустрічі в Обухові були присутні президент ФФУ Григорій Суркіс, наставники національної і молодіжної збірних країни Олег Блохін та Олексій Михайличенко. І наші юнаки, як бачимо, не підкачали і вийшли до фіналу.

Група В. Словаччина—Росія. 2:2. Туреччина—Польща. 3:1.

	В	Н	П	М	О
1. Туреччина	3	0	0	7—2	9
2. Словаччина	1	1	1	6—6	4
3. Росія	0	1	2	4—5	2
4. Польща	0	1	2	4—8	1

Матч за третє місце. Словаччина—США. 3:1.

Про результат фінального поєдинку Україна—Туреччина повідомимо в наступному числі нашої газети.

Друга зірка «Динамо»?

Президент Федерації футболу України Григорій Суркіс виступив із пропозицією додати до символіки «Динамо» ще одну чемпіонську зірку. Нагадаємо, що такий символ у даному разі означає десять чемпіонських титулів. Суть полягає в тому, що свого часу динамівці виграли звання найсильнішої команди СРСР 13 разів.

За словами Григорія Михайловича, було б справедливо відзначити ці заслуги команди у вигляді символічної зірки. «Динамо» (Київ) — чемпіон СРСР 1961, 1966, 1967, 1968, 1971, 1974, 1975, 1977, 1980, 1981, 1985, 1986, 1990 років. Це рекорд для чемпіонатів Союзу.

Міністерство внутрішніх справ Естонії підтвердило тимчасову заборону на в'їзд до країни 60 українцям, що порушували візовий режим, поінформував речник МЗС України Андрій ДЕЩИЦЯ (*Укрінформ*)

У країні дорожчає хліб. Урожай під загрозою?

На півдні Одешини, в Ізмайльському районі, на 43 відсотки зросли ціни на хліб. Голова місцевої держадміністрації Сергій Ніколаєв був змушений провести екстрену нараду з керівниками підприємств, що випікають хліб, зажадавши від них пояснень. Ті кажуть, що ціна на їхні вироби зростає через небувалу посуху.

Однак таке раптове підвищення цін стало повною несподіванкою для людей. Адже зовсім недавно Прем'єр-міністр Віктор Янукович, перебуваючи на Одешині з робочим візитом, запевняв, що «жодного подорожчання зерна ми не допустимо, і не слід панікувати». А голова облдержадміністрації Іван Плачков не раз підкреслював, що «ціни на борошно та хліб в області жорстко контролюються, і підстав для їх підвищення немає». Та ситуація в Ізмайльському районі виявилася протилежною заявам високопосадовців, **повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Ростуть ціни на хліб і в Криму. Якщо уряду півострова найближчими днями не вдасться зупинити зростання цін на сировину, то хлібопекарні підприємства АРК будуть змушені підвищити ціни на свою продукцію, повідомила гендиректор компанії «Кримхліб» Тетяна Хміль. Вона підкреслила: якщо сплеск цін продовжиться, і в цих умовах уряд автономії нічим не допоможе виробникам, то «Кримхлібу» доведеться підвищити ціни щонайменше на 30 копійок за кілограм готового виробу.

Посуха знищила частину кримського урожаю. Тож хоча уряд країни й автономії переконаний, що продовольчого зерна вистачить на всі потреби населення, перший ажіотаж «зацікавленим особам» уже вдалося зробити. Традиційно він не піддається впливу ні розуму, ні урядовців, бо головна мета — чимдуж набити кишені чутливих до чуток підприємців й умі-

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

лих пожвавити попит пліткарів. Результат — у деяких точках ціни на борошно вже підкрутили вдвічі! Звісно, нинішній урожай тут ні до чого, його ще належить зібрати. Тож у Криму цілі бригади перевіряльників заходилися аналізувати всі ці накрутки, які дозволяють старе борошно продавати за цінами ще не зібраного нового врожаю, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

А ось на Хмельниччині інша проблема: у ряді районів пройшли зливи і град такої сили, що понишили великі площі посівів. У Волочиському районі градобій практично знищив посіви на двох тисячах гектарів, по тисячі—півтори — відповідно, у Кам'янець-Подільському та Старокостянтинівському районах. У цілому ж в області цьогоріч посіяно зернових на 55 тисяч

гектарів більше, ніж торік. Тому поряд із погодними тепер виникають ще й проблеми забезпеченості збиральною технікою. Жнива не за горами, а ще третина комбайнів не готова до роботи у Вінковецькому, Деражнянському, Ізяславському та деяких інших районах. У багатьох господарствах навантаженість на комбайн перевищує всі допустимі норми. Тому вже тепер область запрошує на збирання врожаю власників техніки з південних та східних регіонів країни, де через посуху роботи в комбайнерів значно поменшало, **повідомляє наш власний кореспондент Ірина КОЗАК.**

На знімку: механізатор селекційно-насінневого господарства «Еліта» (Луганська обл.) Вадим Білий каже, що зараз його робочий день починається з 4-ї ранку.

На Житомирщині народилася трійня

(Початок на 1-й стор.)

Батьки — педагоги. Тетяна працює психологом у Радомишльській гімназії, її чоловік Руслан — директор школи в селі Мірча. Щасливу матір квітами та подарунками привітали голова облдержадміністрації Юрій Павленко, радник Президента України Володимир Гришко, інші посадовці. Глава області сказав, що з радістю виконуватиме доручення Президента, яке сам готував, коли працював міністром у справах сім'ї, молоді та спорту. Ним передбачено, що кожна

трійня має перебувати під особистою опікою керівника області. А голова Радомишльської райдержадміністрації Анатолій Павленко пообіцяв пральну машину-автомат, дитячі коляски та іншу підтримку.

Залишається додати: за останні 11 років це сьома трійня в області. А всього з початку року народилося 6215 дітей — це на 5,5 відсотка більше, ніж торік за цей час.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

■ ФОТОФАКТ

Найстарішому в Україні Миколаївському яхт-клубові виповнилося 120 років. Відзначити ця подія на набережній Південного Бугу зібралися миколаївці та гості міста. На знімку: на святі в старому яхт-клубі.

*Фото
Олександра
КРЕМКА
(Укрінформ).*

Сховавшись від дощу, потрапили під удари блискавки

Хмельниччина. Жертвою стихії став сорокарічний мешканець села Корниця, що в Білогірському районі. Він пас худобу, коли розпочалася гроза. Чоловік сховався під деревом, в яке за кілька хвилин і влучила блискавка. Отямився вже тоді, коли його везли до райлікарні. Туди пацієнта доставили з діагнозом електротравма голови, тулуба та ноги з незначними опіками тіла. Дорогою відчув, що ноги і рука не діють. Однак уже після надання першої медичної допомоги почав ворушити ногами. Лікарі вважають, що для повного одужання потрібна ще й операція, **передає наш власний кореспондент Ірина КОЗАК.**

Схожий випадок, який, на жаль, закінчився смертю, стався **на Донеччині.** Тут від удару блискавки загинула 53-річна мешканка селища Городещене в Краматорську. Жінка йшла на пасовище забирати корову, коли розпочався дощ. Вирішила перечекати грозу під деревом, у яке згодом і вдарилася блискавка. Від отриманого розряду постраждала померла в кареті «швидкої допомоги» дорогою до лікарні, **інформує наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

Зворотний бік фемінізації

Депутат литовського сейму Віолетта Борейкене провела спеціальну прес-конференцію з важливого питання: як вижити чоловічому роду. За статистикою литовські чоловіки живуть у середньому 65,4 року, а жінки — 77,4. Це найбільша різниця в Європейському союзі.

Литва стає дедалі більше жіночою країною. Представниці слабкої статі дедалі частіше замість створення родини вибирають кар'єру. Уже 47 відсотків керівників віком 23—28 років становлять дами. Водночас у сильної половини стають модними «батьківські канікули», коли чоловік іде у тривалу відпустку для виховання нащадка, поки мати працює. За кількістю фахівців з вищою освітою жінки іс-

точно випереджають чоловіків — ВУЗи випускають 40 відсотків чоловіків і 60 відсотків дам. Сильна половина суспільства загрузла в депресії. За словами В. Борейкене, торік наклали на себе руки 853 чоловіків і 196 жінок.

Виправляти становище збираються в усіх напрямках. Найближчими днями у двох поліклініках Каунаса чоловіків безплатно обстежуватимуть. Потім провідні уми литовської медицини направлять міністру охорони здоров'я пропозиції про поліпшення чоловічого самопочуття в масштабі країни. Передбачається, що ця програма стане одним із пріоритетів держави. Під неї вишукуватимуть джерела фінансування, а уряд відстежуватиме процес.

Володимир СТРОЙ.

■ ФОТОФАКТ

У фінській столиці Гельсінкі пройшов щорічний карнавал самбі. Взяти участь у святі зібралось більш як 50 тисяч чоловік. На знімку: під час карнавалу.

Фото інформаційного агентства Лехтикува (Укрінформ).

■ СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ Найкраща стрічка — про евтаназію

У Сочі завершився фестиваль «Кінотавр». Головний приз дістався фільмові «Прості речі» Олексія Попогребського, котрого також названо кращим режисером. Призами відзначено й виконавців головних ролей Сергія Пускепаліса (краща чоловіча роль) і Леоніда Броневго (спеціальний диплом за кращу чоловічу роль). У «Простих речах» розказано історію взаємин колись улюбленого всіма актора Володимира Журавльова (Лео-нід Броневий, що його не знімали вісім років) і лікаря-анестезіолога Сергія Маслова (Сергій Пускепаліс), котрий погоджується повільно вбити сварливого діда за винагороду — картину Рєпіна. «Прості речі» конкурували з 14 фільмами, серед яких була й робота українського режисера Кірі Муратової «Два в одному». На жаль, фільми, представлені Україною, не отримали призів.

КИТАЙ Вибухнув хімзавод

Приблизно 30 чоловік дістали поранення внаслідок вибуху на одному з хімічних підприємств. Інцидент стався на лінії з виробництва аміаку. За словами представників місцевої влади, стан одного потерпілого співробітника заводу оцінюється лікарями як тяжкий, інші поранилися уламками скла, і їхньому життю нема загрози. Причини інциденту розслідують. Роботу підприємства тимчасово припинено. За попередніми даними, загрози навколишньому середовищу немає. Через зливи Китай останнім часом дуже потерпає від повеней.

ПАЛЕСТИНА Обстріляли будинок уряду

У секторі Газа обстріляно будинок уряду. Кабінет міністрів перервав засідання, що проходило в той час. У результаті атаки ніхто не постраждав. Усі члени уряду були евакуйовані. Нагадаємо, 11 червня озброєні люди обстріляли будинок прем'єр-міністра Палестини Ісмаїла Ханії. Будинок розташований на околиці міста Газа, в таборі біженців Шаті.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ Половина мільйонерів — жінки

Менш як чверть британок-мільйонерок стали заможними завдяки вдалому шлюбу. Переважна більшість заробила кошти самостійно. Так, 83,9 відсотка респонденток опитування зазначили, що накопили кошти завдяки бізнесу. Ще 32,8 відсотка заявили, що значну частину заощаджень одержали від персональних інвестицій. Шлюб з мільйонером у списку тільки на третьому місці — 24,7 відсотка. Майже 20 відсотків відповіли, що на їхнє становище вплинув отриманий спадок. І тільки два відсотки отримали значні кошти завдяки розлученню. Нині у Великій Британії 46 відсотків мільйонерів — жінки, а, за прогнозами, до 2020 року їх кількість перевищить кількість мільйонерів-чоловіків.

У спілкуванні французькою проблем не було

У Луганському педагогічному університеті в рамках французько-української програми «Дніпро» побували колеги з Франції. Вони розповіли про особливості їхньої системи освіти — про підготовку педагогічних кадрів для середніх і вищих навчальних закладів, психолого-соціальної адаптації підлітків. В обговоренні брали участь студенти за спеці-

альністю «Французька мова і література», магістранти і викладачі. Спілкування було корисне не тільки в плані удосконалення іноземної мови. Протягом двох років програма передбачає проведення спільних наукових досліджень, обмін публікаціями, участь у міжнародних конференціях.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Біди не сталося, бо вчасно прибули рятувальники

Мало не закінчилась трагедією подорож Дніпром молоді компанії. Як повідомили кореспондентові «Голосу України» в прес-центрі МНС у Полтавській області, на Дніпрі, поблизу Кременчука, у районі гряди Червоний Камінь, працівники Кременчуцької водолазно-рятувальної станції та бійці МНС врятували двох 20-річних хлопців та 17-річну дівчину. Моторний човен, на якому за 8 кілометрів від берега відпочивала компанія, отримав пробоїну. Стан усіх трьох задовільний, медичної допомоги вони не потребували, тож усіх відправили по домівках.

Вл. інф.

Війни в місті на кордоні

(Початок на 1-й стор.).

— У мене міліція не взяла жодної інформації, — продовжує міський голова. — Тому я змушений був сам прийти до правоохоронців і надати їм факти, які відомі мені. Також передав записи виступу потерпілого на засіданні міськвиконкому, де він говорив, що йому відверто погрожують фізичною розпратою.

Побитий депутат займався питаннями міського транспорту. Відповідав за проведення конкурсів перевізників. З одним із них міськрада не продовжила угоду на обслуговування пасажирів. Підставою для цього стало те, що перевізник, за словами міського голови, самовільно підвищив вартість проїзду.

Однак претендентів на маршрут було небагато. За інформацією співрозмовника, бажан-

чих працювати попереджували про те, щоб не «входили в чужий город». Тому всі місцеві відмовлялися. Конкурс виграли представники однієї з фірм із Вінниці. Вони запропонували дешевшу вартість проїзду, взяли зобов'язання безплатно обслуговувати пасажирів пільгових категорій.

11 червня нові перевізники мали вивести машини на маршрут. Та їх одразу ж зупинило міське ДАІ. Всі шість авто поставили на штрафмайданчик. Чому?

Начальник ДАІ Могилів-Подільського відділу міліції Олег Підгурський:

— У перевізників недооформлені документи. Зокрема, немає погоджень з Державтоінспекцією. Ми не можемо їх погодити тому, що перевізники не уклали угоди на технічне об-

слуговування транспорту, а також на проходження медичних оглядів водіями. Більше до сказаного я нічого не можу додати.

А от міський голова каже, що ДАІ вперто не звертає уваги на той факт, що перевізник, з яким міськрада розірвала угоду, продовжує працювати на маршруті, не маючи на це дозволу. Мало того, він подав позов до адміністративного суду на незаконні, на його думку, дії влади.

І це не перший випадок, стверджує міський голова. Зокрема, влада веде «війну» в земельних питаннях. Не дивно, що лунають погрози. Живемо, як на вулкані, каже співрозмовник.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

■ СУБ'ЕКТИВНА ДУМКА

Пам'ятник нашій ганьбі

Минулого тижня в інтерв'ю іноземній пресі виконував обов'язків голови СБУ Валентин Наливайченко заявив, що політичне втручання Росії і недостатня прозорість у сфері постачань енергоносіїв являють собою загрозу для України. Як приклад він навів торішні антитановські демонстрації у Криму, коли легіонери із сусідньої країни особливо активно розігрівали протестні настрої місцевих пікетувальників. За словами пана Наливайченка, внутрішньополітичних причин для таких негативних виступів не було: «Це абсолютно суперечить національним інтересам України. Використовуючи якусь так звану проросійську організацію у Криму, політики — в основному наші, місцеві — заробляють собі популярність шляхом експлуатації цієї проблеми».

Не сперечаючись із главою компетентного відомства про шкідливість втручання у внутрішню політику будь-яких недоброзичливих до України закордонних сил, усе-таки звернемо увагу, що воно можливе лише за наявності «в основному» попиту на нього тут, у нас, а не в чужих столицях. І тут виникають сумніви в активності вже самої Служби безпеки. Наприклад, наряд чи російська ФСБ допустила б, щоб десь на Кубані спорудили пам'ятник Івану Мазепі, якби таку ініціативу й сподвигла якась гіпотетично свідомо проукраїнська організація. А 2 червня в Сімферополі спокійно, якщо не враховувати протестів здебільшого кримських татар, відбулася церемонія встановлення пам'ятного знака на місці, де незабаром міська влада планує воздвиг-

нути пам'ятник російській імператриці Катерині II. Найцікавіше, що ця урочиста подія збіглася в часі, що, звичайно ж, є «випадковим» фактором, із проведенням у Криму «Другого міжнародного форуму козацької культури». Причому його учасники з різних регіонів Росії та України були настільки культурними, що ніхто не згадав, що саме за наказом Катерини II зруйнували Запорозьку Січ, начебто також не чужі ідеям козацтва. Втім, завдання форуму було масштабнішим: як свідчать публічні заяви маскарадних отаманів, вони хочуть показати, хто в Криму — в цьому райському куточку православної Русі святої — господар. І, на жаль, показали.

І тут здивування викликають не лише поблажливі до таких «культурницьких» заходів есбеушники.

Не лише млява до зовнішнього втручання влада. Перейнявшись власними виборчими перспективними, партії, що іменують себе демократично-патріотичними, всі ці до неможливості на словах державницькі сили, не відреагували на сімферопольські події 2 червня бодай гучними заявами. І справді виходить, що лише кримські татари вступилися за національну гідність українців.

Можливо, пам'ятник імператриці і прикрасить площу, але точно спаллюжить нашу честь. Тим паче що цьому сприяє загрозливе внутрішнє невтручання. Не менш небезпечно за ті процеси, на які вказував в інтерв'ю Валентин Наливайченко.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Завершення політичної реформи — ключ до розв'язання гострих суспільних проблем

Сьогодні не можна бути байдужим до тих подій, які відбуваються в нашій країні. Думаю, що всіх свідомих людей, всіх тих, у кого є почуття патріотизму, любові до свого краю, не можуть не турбувати події останніх місяців. Ось уже довгий час у суспільстві мусують думку про гостру потребу дострокових парламентських виборів, вбачають у них панацею від соціальних, політичних, економічних негараздів. Нехай питання про вибори уже вирішено (та й то ще не до кінця), але є чимало людей, які не так однозначно ставляться до майбутніх виборчих перегонів. А підтекстом цього гострого політичного протистояння, на мій погляд, є не що інше, як питання реалізації політичної реформи, початої ще три роки тому, — до речі, підтриманої на той час усіма прогресивними силами країни. В тім числі і Президентом.

Так-от, я глибоко переконаний, що сьогодні більшість проблем, які є в суспільстві, породжені тим, що задекларована політична реформа зупинилася на півдорозі.

Давайте згадаємо законопроект №3107-1, який трансформувалася нині під код 22-22. Його суть — розширення місцевого самоврядування, поступова ліквідація районних, обласних райдержадміністрацій, розширення прав та повноважень місцевих органів влади, що було оголошено одним із провідних положень політичної реформи. Хай цей законопроект дещо застарів, тому що вже з'явився більш сучасний, з урахуванням новітнього періоду нашого життя, але те, що місцеве самоврядування, його розвиток ведуть до серйозних якісних змін у нашому суспільстві, — сумнівів немає.

Це ключ і до формування громадянської позиції населення нашої країни, шлях до створення справжньої нації. Мені здається, що в цьому криється головний елемент національної ідеї, яку, в принципі, остаточно досі ніхто не визначив. Отож, на підставі розвитку місцевого самоврядування і повинен, на мою думку, завершуватись етап формування українського народу як нації. Повноцінної нації, яка має свою державу.

Може, це прозвучить дещо парадоксально, але я сьогодні знову висунув би і обстоював лозунг «Вся влада — радам», бо він набуває нового актуального звучання і стає визначальним під час вирішення проблем поточного моменту. Це мають зрозуміти і громадяни України, і депутати місцевих рад, керівники органів місцевого самоврядування. Альтернативи йому, ще раз підкреслюю, немає.

У чому суть другого етапу політичної реформи? А в головному, до чого вже давно нібито закликають лідери політичних партій і керівники держави. У децентралізації влади. Проблеми, що нині найчастіше виникають у суспільстві й державі, беруть свій початок від надто великої централізації влади. Переконаний, що багато питань, які нині так важко вирішують на центральному рівні, могли б бути розв'язані на місцях. Це ціла низка соціально-економічних, комунальних проблем, навіть такі конкретні справи, як прокладання водогонів, ремонт каналізаційних мереж, закупівля певної категорії ліків чи іншої продукції і багато чого іншого. Всі ці справи можна було б спокійно розв'язати на місцях, до того ж ефективніше, аніж так, як це роблять сьогодні. У такий спосіб підвищилися б і відповідальність місцевих органів влади, політична активність людей, а також значно розвантажились би центральні органи влади для серйозних справ. Тільки опора на власні сили, на потенціал нашої економіки, нашої землі, на-

шого народу відкривають шлях у майбутнє української нації. Оці сьогоднішні розмови про ЄС, НАТО, про мову тільки відволікають увагу людей від тих актуальних проблем, яких нині в нашому житті ціле море.

Ось нині ми знову заговорили про вибори, дату їх проведення... Не треба бути аж надто проникливими, щоб не розуміти, що вибори і їхня дата — це форма політичної боротьби певних політичних сил. А в цей час інтереси людей відступають на другий план.

Так, вибори потрібні суспільству. Але не ті вибори, до яких іде країна. Сьогодні потрібні вибори для переформатування всього нашого суспільства. Для цього необхідно внести зміни до Конституції України, цілої низки чинних законів, і, спираючись на нову правову базу, йти на вибори з тим, щоб внести докорінні зміни в наше суспільство. Де сьогодні є найбільша потреба проведення виборів, так це в місцевих органах влади, бо прогнози про недолугість пропорційної системи місцевих виборів, на жаль, цілком підтвердилися. Нині заповнізованість у місцевих органах влади настільки дається взнаки, що до органів районної чи обласних рад потрапили люди, які, м'яко кажучи, надто туманно уявляють свої прямі обов'язки. А все йшло від того, що закриті виборчі списки не дають можливості людям оцінити професійність і підготовку кандидатів у депутати.

Гадаю, що в цьому питанні теж треба переглянути низку законів і, як мінімум, повернутися на місцевому рівні до змішаної системи, щоб дати можливість територіальним громадам відстоювати свої інтереси у місцевих органах влади. Ми докотились до того, що нерідко районні ради формуються тільки з мешканців райцентру, інші ж населені пункти не представлені в них. Не дивно, що в радах деяких сільських районів, які прилягають до міст обласного значення, більше присутні мешканці міста, аніж представники сільських громад. Як приклад можу навести Тербовлянську районну раду, що на Тернопільщині. У цьому районі є 44 територіальні громади. З них 33 зовсім не представлені в районній раді. Схожа ситуація в Хмельницькій райраді, де з 39 сільських територіальних громад тільки 14 представлені в раді. Є факти, де в районній раді взагалі не представлені мешканці сільських територіальних громад. Цю ситуацію, безперечно, треба змінювати, і починати треба з того, що час уже узаконити виконавчі органи рад, які обираються. Однак у нас керівника адміністрації призначають зверху, і коли доходить до вирішення конкретних господарчих проблем, він, не довго думаючи, замість їх розв'язання показує

пальцем на небо. Мовляв, ми нічого не можемо зробити, бо всі питання вирішуються вгорі.

Розмови про те, що настав час ліквідувати районні та обласні державні адміністрації, велися ще при Президенті Кучмі. Хоч як дивно, але ті, хто гостро критикував тодішню центральну владу, сьогодні з усіх сил чіпляються за збереження централізації, не випускають її з рук і не довіряють власному народу.

Дедалі частіше стикаємося з масовими фактами, коли районні (та й обласні) керівники призначаються, тільки виходячи з політичних мотивів, а не з їх професійності. Отож коли людина за своє життя навіть не керувала бригадою, а сьогодні береється за кермо цілого району, я їй не позаздрю. Як і тим мешканцям, де працює такий керівник.

Яскравий приклад цього — українська столиця. Хто нині біля її керма, відомо кожному. Як працює нині ця влада, видно хоча б по тому, що ніколи Київ не був так засмічений, як тепер. До того ж сміття останнім часом уже з дворів перекидається на вулиці. Я давно не бачив, щоб прибирали дороги біля бордюрів, як це було раніше, на мій пам'яті ніколи так вільно не роз'їжджали машини по газонах. Я не помічав раніше, щоб стільки людей стояли на зупинках, чекаючи транспорту, щоб так, як сьогодні, були заблоковані вулиці автомобільним транспортом. Усе це йде від відсутності грамотного, досвідченого кадрового потенціалу столиці, від його нездатності розв'язувати елементарні господарчі проблеми. Хоч би що мені казали, але в 25—27 років, не попрацювавши до цього серйозно з людьми і спробувавши себе лише в якомусь бізнесі, важко керувати багатомільйонним містом з безліччю специфічних, суто господарських проблем. Як результат — нині бачимо зниження темпів будівництва мостів, шляхопроводів, зовнішніх інженерних мереж, житлового будівництва. Міський голова і його команда не раз заявляли, що активно візьмуться за ці справи. Однак бачимо, що в них і досі не доходять руки до цих проблем, бо їм бракує і знань, і професійності. Це при тому, що Київ — столичне місто, де є кому підказувати, допомагати. Та й із фінансами немає особливих проблем. Що ж тоді коїться на місцях!

Повернімося ще раз до теми виборів. Крім того, що конче необхідно реставрувати змішану систему, нині настав час відкрити списки, де фігурують кандидати в депутати. До того ж це треба робити на всіх рівнях — від місцевих рад до Верховної Ради. Люди повинні бачити, кого вони обирають, — не тільки лідера партії, а й кожну конкретну особу. Я глибоко переконаний, що попри будь-яку систему виборів треба робити так, щоб депутатів обирали по конкретних депутатських округах. Адже не тільки в Києві, а й на місцях сталося так, що людям немає до кого звернутися. Багато з них скаржиться, що раніше депутати проводили прийоми громадян, де можна було б хоч порушити якусь проблему, а нині замість цього у Києві, наприклад, створені якісь міфічні колцентри, куди людей спрямовують з їхніми скаргами. Що, ці люди, які телефонують до колцентру, одержать відповідь на свої скарги чи розв'яжуть свої проблеми?

Багато питань, з якими звертаються люди до влади, могли б розв'язати органи самоорганізації населення. Але вони фактично ліквідовані і в Києві, і в багатьох інших містах. А міський голова Києва з деякими своїми колегами розсипається в почуттях любові до киян.

Таке страшне явище, як від-

чуження людини від влади, набирає дедалі більшого поширення. Йому дуже добре «допомагають» і пропорційна система виборів, і кадрові помилки, і байдужість чиновників до долі простих людей. Ось недавно відбулося засідання координаційної ради з питань самоврядування при Голові Верховної Ради, де обговорювалися запропоновані зміни до Конституції, в контексті питань з розвитку місцевого самоврядування, проведення другого етапу політичної реформи. І що ви думаєте, на розширене засідання координаційної ради демонстративно не з'являються керівники рад міст, районів, окремих областей, мотивуючи це тим, що Верховна Рада нині нелегітимна, або тим, що певна політична сила, яку вони представляють, заборонила їм брати участь у засіданні. Як на мене, то ці керівники прийшли до влади тільки заради своїх власних інтересів. Бо вони були зобов'язані хоча б почути, яким шляхом пропонується розвивати місцеве самоврядування. Важко зрозуміти, як це можна відмовитися від обговорення питань, що надзвичайно цікавлять людей на місцях. Хіба це не гіркі плоди пропорційної системи виборів, політизації місцевих органів влади, багатьох з яких крім політики нічого не цікавить. А додайте до цього гризню, яка то там, то тут спалахує в місцевих радах, ініційована політичним протистоянням, що призводить до неієднатності такої влади. Що тоді ми побудували, що робимо?

Останнім часом у державі дедалі відчутніше загострюється проблема керованості, навіть у сфері економіки. У країні є Кабінет Міністрів, який розробляє постанови, спеціальні директиви, що мають виконуватися на місцях. Є адміністрації, підпорядковані Президенту України, які нерідко роздумують, виконувати чи ні урядові розпорядження. Ця некерівність останнім часом набрала катастрофічних розмірів, що особливо відчутно в перебігу недавніх політичних подій.

В Україні існує два, а то й три центри влади, які весь час ведуть боротьбу за сфери впливу, натовість інтереси держави відходять на другий план. Хіба це не підтверджує те, що треба привести наші закони у відповідність і дати більше можливості виявлятися місцевому самоврядуванню, знявши напругу з центру, який не може з різних причин розібратися в деяких питаннях.

Сьогодні для створення в Україні держави добробуту та становлення її в якості рівноправного члена світової спільноти є лише один шлях — якнайшвидша побудова інформаційного суспільства та запровадження нових форм демократизації, пов'язаних із активним залученням широких верств населення до процесів керування економікою, соціальним та культурним життям, використанням новітніх засад самоврядування громадян та досвіду країн Європейського союзу. Для цього в Україні є всі передумови: освічене й соціально активне населення, розвинені демократичні традиції, що сягають часів Київської Русі та Козацької республіки.

Та, на жаль, 15 років незалежності України тупцює на місці, обростаючи всіма негативними рисами типової олігархічної республіки, а саме: корупцією, бюрократією, гіперцентралізованою владою та заорганізованим суспільним життям. Ми бачимо, що ніяк не викориюється стійка психологія негативних явищ радянського державотворення, коли розглядали місцеву владу як другорядну частину державної влади, а владу народу заміщували посиленням влади бюрократії. Наразі спостерігаємо такий негативний процес, як підміну місцевого самоврядування владою по-

літичних партій, що теж прагнуть керувати місцевими громадами.

Місцеве самоврядування тісно пов'язане з довір'ям до людей. Згадаймо, що і перед виборами 2004, 2006 років часто звучала тема судової реформи. А що сьогодні бачимо? Просто судову вакханалію, де продажність судів дійшла критичної позначки. Звідси і рейдерство, і рішення судів, які спростовуються іншими судами.

Чому тоді ми не хочемо довіряти людям, які, навіть виходячи з іноземного досвіду, мали б обирати суддів, цим самим висловлюючи своє ставлення до їхньої діяльності? Скільки ще затягуватимемо питання виборності суддів, чому ми топчемося на місці у розв'язанні такої нагальної проблеми? Отож, якщо ми йдемо до європейських стандартів, повинні перейти не тільки до виборності усієї місцевої влади, а й суддівського корпусу.

На жаль, ті сподівання, які зародилися в процесі помаранчевої революції, не збулися. Очищення суспільства, зміна системи координат так і не сталися, обіцяні реформи не відбулися. Політичні партії, як і раніше, успішно обслуговують інтереси великого капіталу. А звідси і відповідь на те, чому деякі політичні сили демонструють очевидну незацікавленість у реформуванні суспільства та економіки. Кожному зрозуміло, що на чолі перетворень з поглиблення реформ, доведення їх до логічного кінця повинен був стати Президент України, до того ж з перших днів свого обрання.

Утім, поточні проблеми, вибори-перевибори, боротьба за владу не дали цього зробити. Отож, чим скоріше керівники держави, політичні партії, що входять до парламенту, все суспільство зрозуміють, що без цих перетворень, без якнайкорішого другого етапу реформ, без децентралізації влади, без розвитку місцевого самоврядування країна не може далі зростати, тим паче йти до світової спільноти, тим скоріше будуть зрушення на краще. А тим часом місцеве самоврядування уже проривається з місць, показує, які колосальні резерви в ньому закладено. Прикладом цього може бути розвиток самоврядування в курортному місті Миргороді. Там завдяки енергійним пошукам міського голови Олександра Паутова, депутатів міської ради у всіх районах міста створено прямі органи самоорганізації населення, які навіть залучають кошти населення для розв'язання місцевих проблем. Подивилися б ви, яким охайним і красивим став Миргород, як він розквітнув останнім часом.

З цього прикладу видно, що санітарний стан наших населених пунктів, навколишнього середовища, проблеми, пов'язані з комунальним господарством, у тім числі з впровадженням комунальної реформи, не можливі без розширення прав і повноважень територіальних громад, без того, щоб вони самі не взяли за розв'язання цих проблем. І якщо тепер так модно говорити про голосування законодавчих актів в пакетному порядку, то я негайно взявся б за законопроект 22-22, тобто той, завдяки якому пропонується розширювати повноваження органів місцевого самоврядування, створювати виконавчі органи в містах, областях і районах, а також проекти законів про комунальну власність, про вибори судових органів. Іншими словами, дати людям нову законодавчу базу, яка забезпечила б їм широку участь у державному управлінні. Не на словах, а на ділі.

Володимир ЯЛОВИЙ,
заступник керівника апарату
Верховної Ради України, голова
Асоціації місцевих рад.

Смітники під золотими куполами

«Енергію» і Бортницьку станцію аерації реконструюють.
Але чи розв’язує це проблему загалом?

■ ПРОБЛЕМА

Столиця України дедалі більше перетворюється на смітник. Уже після полудня рідко де побачите не переповнені побутовими відходами контейнери, яких катастрофічно бракує.

У добу спорудження «хрущовок», в яких, на щастя, не було сміттєпроводів, архітектори подбали про приміщення для сміття. Вони й досі є у старих дворах. Але за призначенням не використовуються: під їх стінами стоять переповнені сміттям, смердючі контейнери, кришки яких не закриваються. Те, що в них не поміщається, громадяни складають поряд. Сморід від харчових відходів, пластикові пакети та папір, рознесені вітром, — звична картинка столичного життя. До речі, чому, зводячи навіть елітні будинки, ніхто не подбав про місце для сміттевих контейнерів?

Збирання, вивезення і переробка побутових і твердих відходів — проблема для Києва не нова. Останнім часом, коли кількість населення дедалі зростає, як і споживання ним продуктів харчування, вона стає катастрофічною. Сміттєспаловальне підприємство «Енергія», яке переробляє щороку 250 тис. тонн відходів, не справляється з обсягами роботи. Тут працює три котли, вік

кожного з яких — 20 років. Через постійну перевантаженість їх неможливо зупинити, а на спорудження нових підприємств, як завжди, бракує коштів. Днями прес-служба КМДА повідомила про рішення київської влади — в майбутньому реконструювати цей завод і Бортницьку станцію аерації. Але початок реконструкції заводу можливий лише 2010 року, коли збудують новий сміттєспаловальний завод, а станції — 2011-го.

Перший заступник голови КМДА Денис Басс повідомив, що завод споруджуватимуть, можливо, інвестори. За його словами, електроенергію, яку вироблятиме підприємство, можна буде продавати.

Бортницька станція аерації, яка перетворилася на об’єкт постійної загрози й довкіллю, і мешканцям навколишніх районів, уже не вміщує результатів природної і не дуже природної діяльності людини та її життєвого забезпечення. Ця бомба уповільненої дії може вибухнути будь-коли. Самотужки, запевняє міська

влада, місто з цим об’єктом не впорається — через брак коштів. Тому й намагається до його реконструкції залучити зарубіжних інвесторів. Зголосилися начебто німецькі, які пропонують збудувати тут також мулопереробний завод.

Плани як обнадіюють, так і викликають запитання. Зокрема, чому збирати та перероблювати сміття у всьому світі — вигідно, а в Україні з її сотнями мільйонерів немає бажаючих робити зі сміття золото? Є й ще одне запитання — щодо браку коштів на ці,

й не лише ці, життєво необхідні місту об’єкти. Скажімо, хто замислювався, наскільки виправдано Київська міська адміністрація витрачає бюджетні кошти? Приміром, скільки грошей вона вистрілює в повітря феєрверками з великого, не дуже, й зовсім без приводу? До речі, це щоразу — близько одного мільйона гривень. А, скажімо, цьогорічна ялинка коштувала платникам податків 1 млн. 200 тис. грн. А про величезну кількість усіляких гулянь, святкувань за рахунок

платників податків годі й казати...

Автор не закликає перейти на казармений спосіб життя чи воєнне становище, або столичним чиновникам замінити «мерседеси» на «жигулі». Тільки чи не час нам усе-таки жити за статками? Або принаймні визначити пріоритети: що нам потрібніше швидше: ще один храм із золотими куполами чи сміттєпереробні заводи?

Наталія ПОЛІЩУК.
Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Платити більше

■ що почім

Вартість проїзду в київській підземці набагато вища, ніж за нього зараз платять пасажир. Такого висновку дійшли фахівці підприємства. Вони звернулися до головного управління цінової політики КМДА з проханням розглянути ці розрахунки і підтримати їхню пропозицію про підвищення тарифів.

Начальник головного управління цінової політики Василь Яструбинський не уточнив, яке саме підвищення пропонує метрополітен, однак зазначив, що собівартість однієї поїздки за їхніми розрахунками становить 1,01 грн. КМДА вивчає розрахунки тарифів, а також фінансово-економічний стан підприємства.

Хоча економічні підстави для підвищення тарифів на проїзд були запропоновані ще 2004 року, але Василь Яструбинський не повідомив, яке рішення може ухвалити КМДА. Адже потрібно вирішити два непростих варіанти: або підвищення тарифів буде, або міський бюджет візьме на себе фінансування метрополітену

вже в другому півріччі, що складе сотні мільйонів гривень.

А вирішувати доведеться обов’язково. Адже 2006 рік комунальне підприємство «Київський метрополітен» закінчило зі збитком 49 млн. грн. Через те, що тариф на проїзд у підземці покриває менше половини витрат підприємства на перевезення пасажирів. Тому метрополітен вважає, що вартість має становити 1 грн. за одну поїздку замість 50 коп.

Від редакції. Коли матеріал був підготовлений до друку, прес-служба КМДА повідомила, що київська підземка, як і раніше, — найдешевша в Україні. Принаймні буде — до виборів. А всі збитки, що їх зазнає комунальне підприємство «Київський метрополітен», столична влада покриє дотаціями з бюджету.

■ ПРИЄМНА НОВИНА

Повний комфорт

Щороку в спеку поїздки в столичному перевононому громадському транспорті перетворюється на справжнє пекло. Цього літа, очевидно, комусь сильно допекло: КМДА доручила «Київпастрансу» розглянути технічну можливість облаштування комунального транспорту кондиціонерами.

На диво, з’ясовується, це можливо! Начальник «Київпастрансу» Микола Ламбуцький розповів, що кондиціонери встановлюватимуть у салонах транспортних засобів, які місто придбало за останні два-три роки. Бо нема сенсу обладнувати цими приладами автобуси або тролейбуси, які через кілька років буде списано.

За словами Миколи Ламбуцького, в автобусах потрібно буде під’єднати компресори до двигунів внутрішнього згоряння. А от у тролейбусах варто встановлювати додаткове живлення для під’єднання компресорів. На це треба буде місяць, підкреслив він. Переобладнання коштуватиме недешево — близько 50 млн. грн. Зате гарантуватиме комфорт пасажирам.

Відтепер увесь новий транспорт, який закуповуватиме КМДА, буде обладнано системами кондиціонування. За п’ять місяців столиця придбала 41 тролейбус. Невдовзі парк транспортних засобів поповниться 40 вагонами метрополітену, 140 автобусами, 150 тролейбусами. Як сказав Микола Ламбуцький, у таких обсягах столичний парк комунального транспорту не обновлявся останні 10 років.

Максим ЧЕРНЕНКО.

Нью-Йорка не буде

Київський міський голова Леонід Черновецький підписав розпорядження про заборону хаотичної забудови історичної частини Києва: у центральній частині столиці заборонено проектувати і розміщати висотні будинки.

У такий спосіб влада хоче перешкодити забудовникам спотворювати історичний вигляд міста, в який дедалі частіше вписуються нехарактерні для

Києва висотки. Заборона діятиме доти, доки Київрада ухвалить спеціальне рішення щодо забудови.

Крім того, міська влада визначила терміни реконструкції Андріївського узвозу. Вона розпочнеться в другому півріччі 2008 року. Найперше планується відремонтувати і замінити інженерні мережі та освітлення. Передбачено реставра-

цію бруківки і відбудову «архитектурних цінностей». У підсумку узвіз набуде свого історичного вигляду. Прес-служба повідомляє також про перспективи будівництва багатоповерхівок у районі музею під відкритим небом у Пирогово. Однак, як заявив керівник головного містобудування, архітектури і міського середовища, жодної проектної документації з цього приводу поки що не надходило.

Катерина ІВАНЧУК.

Під’їзди отримають нове життя?

Київський міський голова Леонід Черновецький доручив головам районних державних адміністрацій внести впродовж місяця зміни до програми «Твій будинок, твій двір» з урахуванням проблем, що найбільше непокоїть городян.

Що саме вони хочуть змінити насамперед, можна довідатися в міській цілодобовій інформаційно-аналітичній службі «CALL-центр», створений для оперативного вирішення нагальних питань киян. У телефонному режимі опитано 1593 респондентів. З них 20% вважають, що потрібно негайно відремонтувати під’їзди, 18% — відновити роботу ліфтового господарства, 17% — забезпечити своєчасне вивезення сміття, 14% — упорядкувати прибудинкові території, 10% — налагодити належне освітлення і гаряче водопостачання, 9% — поліпшити якість під’їзних шляхів до будинків, 2% — ліквідувати перебої з холодним водопостачанням.

Загалом, звичайно, правильно, що міська влада нарешті візьметься за вирішення цієї проблеми, опитавши в телефонному режимі громадян столиці. Дивно тільки, що вона, виходить, не підозрювала досі, що під’їзди багатоквартирних житлових будинків у Києві — мало не найстрашніше, що можна побачити в європейській столиці...

Іван КУЧЕРЕНКО.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

■ СТОЛИЦЯ КОРОТКО

Дорога чистота

Цього року на прибирання пляжів Київ витратив більш як 5 млн. грн. При цьому навесні на прибирання зон відпочинку поблизу водойм витрачено на 2 млн. грн. більше, ніж торік. Місто звертається до відпочивальників з проханням поводитися цивілізовано: не залишати після себе сміття, не викидати скло у воду. На київських пляжах працюють 17 водолазів і 58 рятувальників.

Гратися безпечно

У столиці замінять морально застарілі дитячі майданчики. Для їх реконструкції місто виділило 11,3 млн. грн. Нині в Києві — 3613 дитячих і 796 спортивних майданчиків, що були збудовані 15—20 років тому.

Тариф — кожному

До першого серпня для кожного київського житлового будинку КМДА встановить окремі тарифи на житлово-комунальні послуги.

Прибиратимуть краще?

У столиці виконано доручення київського міського голови про підвищення оплати праці київським дворникам: уже в червні працівники, котрі виконують 1,5 норми, отримають 2 тис. грн. Столична влада

сподівається у такий спосіб розв’язати проблему цих кадрів: у Києві їх не вистачає більш як 3 тис.

Якщо заробив багато, то...

...Можеш дозволити собі жити в котеджному селищі під Києвом, кількість яких наближається до 100, при цьому тільки в 36 реально ведеться продаж, у 18 усе продано, а в 39 реалізація розпочнеться вже через рік-півтора. Експертний аналіз консалтингової компанії свідчить про те, що під Києвом на різних стадіях реалізації знаходиться 93 котеджних селища з більш ніж 10 тис. домоволодінь.

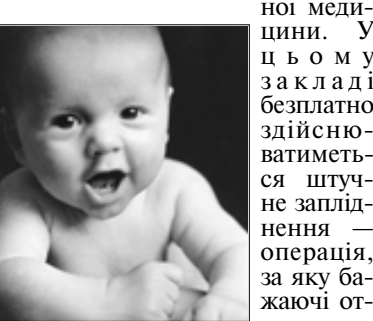
Правила суворіші

Влада столиці посилила вимоги до перевезення пасажирів у маршрутках. Відповідно до нових правил сьогодні на міських маршрутах мають право працювати лише автобуси з кількістю посадкових місць не менше 19 і автоматичними дверима. Одночасно Київ продовжує закуповувати нові тролейбуси й автобуси, щоб надалі ними можна було цілком замінити маршрутні таксі.

Нині в столиці діє 300 маршрутів, на яких працює 70 приватних компаній-перевізників.

Дитя від депутатів

У Києві на базі міського пологового будинку № 4, що на Оболоні, буде створено Центр репродуктивної та перинатальної медицини.

батьківське щастя подружжя досі повинні були платити чималі гроші. Такий подарунок бездітним зробили депутати Київради, ухваливши на сесії відповідне рішення.

Добірку новин за матеріалами інформаційних агентств підготувала

Наталія КРАВЧЕНКО.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА та Юрія ВЕНГЕРЕША.

Мінприроди реалізувало 15 ліцензій на надрокористування загальною сумою понад 63 мільйони гривень

У рамках заходів з подолання наслідків посухи Кабмін розширив списки підприємств АПК, що матимуть пільгове кредитування, повідомив міністр аграрної політики Юрій МЕЛЬНИК (Укрінформ)

■ АКТУАЛЬНО

Атомне співробітництво України і Росії набуває нових перспектив

Генеральний директор державного концерну «Укратомпром», президент НАЕК «Енергоатом» Андрій Деркач і глава Росатома Сергій Кірієнко підписали протокол про наміри співробітництва між підприємствами атомного енергопромислового комплексу України і Російської Федерації.

Завдання забезпечення енергетичної безпеки і розвитку атомної промисловості, які стоять перед обома країнами і закріплені у відповідних державних програмах України і Росії, вимагають від сторін консолідації науково-технічного, виробничого, кадрового, інвестиційного потенціалів. «Заплановане співробітництво розглядаємо як перспективу на найближчі 15—20 років», — заявив Андрій Деркач.

«Процеси у нас йдуть паралельно. До кінця року буде завершено формування структури «Укратомпрому» і закінчиться створення Атоменергопрому Росії. Продовжуємо консолідувати активи. Цей процес триває в усьому світі. На першому рівні формується одна компанія, яка представляє енергетику, на другому — відбувається формування ТНК. На глобальному ринку нині працюють три-чотири гравці. Те, що ми робимо сьогодні, — підстави для того, щоб зайняти серйозну нішу, претендувати на позиції одного з лідерів світового ринку атомної енергетики», — накреслив загальні цілі Сергій Кірієнко.

В «Укратомпромі» та Росатомі обговорюють механізми створення спільних підприємств і взаємної участі в активах, розглядається також можливість передачі Україні технологій з виробництва окремих компонентів ядерного палива. Таку диверсифікацію Андрій Деркач охарактеризував як корпоративну і назвав базовими принципами її здійснення паритетність оцінок активів, публічність відносин і поетапність самого процесу.

Підписаний документ зачіпає всі спектри можливого співробітництва в атомній енергетиці. Сторони мають намір розвивати відносини в напрямі науково-технічного забезпечення атомної індустрії, модернізації і продовження терміну експлуатації атомних енергоблоків, проектування і будівництва нових АЕС, виходу з російсько-українською продукцією на ринки третіх країн.

Керівники атомних структур України і Росії домовилися на найближчу перспективу про такі спільні проекти на українській території, як освоєння Новокосятинівського родовища уранових руд у Кіровоградській області і будівництво 3-го та 4-го енергоблоків на Хмельницькій атомній станції. У свою чергу, українські підприємства отримають доступ до замовлень у сфері атомного машинобудування з федеральних програм, у країні буде створено стратегічний резерв ядерної сировини і палива на рік. Також в уряді розглядається можливість участі України в створенні і роботі міжнародного центру із збагачення урану в Росії (Ангарськ).

На знімку: Андрій Деркач (праворуч), президент НАЕК «Енергоатом», і глава Росатома Сергій Кірієнко.

«Зроблено в Україні. Вища проба»

■ ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Восени 1992 року в невеличке місто Пологи приїхало багато іноземних спеціалістів, котрі почали монтувати технологічне обладнання в новобудованому корпусі майбутнього українсько-італійського спільного підприємства «Дніпрокераміка». Через невлаштованість нашого життя з італійцями відбувалися кумедні пригоди, які були наче продовженням знаменитого в радянські часи кінофільму, але цей період пологівцям запам'ятався тим, як свято вони вірили у щасливу долю молодого заводу. Хоча керамічне виробництво для міста, що розташоване на потужному родовищі глини та каолінів, було не нове і ним уже займалися на сусідніх підприємствах (кахель виготовляли на заводі «Коагулянт», а посуд — у філії Запорізького абразивного комбінату та в ЗАТ «Мінерал»), перспектива видавалася просто-таки райдужною. Але, на жаль, доля була милостива не до всіх: від філії абразивного залишилися тільки порожні виробничі корпуси, а сусіди самі від-

вітчизняного ринку сантехніки. Основою нинішніх успіхів колективу є технологічний прорив, здійснений зусиллями команди Андрія Чеберка, і раціональна маркетингова політика. Продукція підприємства широко представлена у всіх регіонах України, популярна в близькому зарубіжжі. Крім Росії, Білорусі, Молдови, вона має неабиякий попит у Казахстані та Азербайджані. Особливо приємно, що пологівська сантехніка здобула визнання у вибагливих москвичів, адже конкуренція на ринку російської столиці надзвичайно жорстка.

То чим беруть вироби «Дніпрокераміки» серця потенційних покупців? Адже, по суті, це банальні речі — умивальники та унітази, без яких, однак, у повсякденному житті не обійдеться. І дуже важливо, щоб такі виробы мали приємний вигляд та сучасні форми, були високоякісними і зручними в користуванні, а головне — по кишені будь-якому споживачеві. Бо це не так званий санфаянс, а осклований

іншої такої продукції. Скажімо, якщо в 1999 році ТОВ «Дніпрокераміка» стало переможцем всеукраїнського конкурсу «Лідери XXI століття» і здобуло відзнаку «Вища проба», то вже восени 2002-го на XXVII Міжнародній конференції з якості, що проходила в Женеві, воно було вшановане Міжнародною Зіркою якості в Золотій категорії. Кожна нагорода дорога по-своєму, бо це свого роду успішно складений іспит для просування на ринку нового виду продукції. Зокрема, наприкінці травня будівельний гіпермаркет «Будмен» проводив у Харкові велике театралізоване свято «Будівельний фестиваль», на якому пологівці представили нещодавно введений у серію компакт «Сієна» (є таке чудове місто в Італії) і здобули золотий сертифікат та приз глядацьких симпатій. Виріб того вартий, адже має сучасні комплектувальні, антибактеріальне покриття, два рівні зливання води, тому незабаром посідає гідне місце на ринку поліпшеної сантехніки.

— Ми готові порадувати співвітчизників ще сучаснішою продукцією, — розповідає генеральний директор Андрій Чеберко. — Є в нас модельний ряд меблевих умивальників і зовсім новий компакт. Пропонувати технічній раді назвати його «Балі» на честь індонезійського острова, де люди живуть у гармонії з навколишнім світом. Хотів би, щоб читачі «Голосу України» знали про працівників, котрі доклали найбільше зусиль до створення такої чудової речі. Це — головний технолог Оксана Філіпенко, помічник генерального директора з якості Марія Гришечко, начальник гіпсомодельної дільниці Максим Завада, модельник Валерій Метельченко, ливарники санітарно-керамічних виробів Михайло Ковпак, Сергій Рошин та Олександр Гам, глазурувальники Юрій Шелухін та Олександр Давидюк.

Та, мабуть, не про це сьогодні треба вести мову, а про ту ситуацію, що скла-

лася на вітчизняному ринку. Він потребує захисту з боку уряду. Якщо ми можемо успішно конкурувати з продукцією кращих європейських фірм, які мають таке само високе податкове навантаження, то проти дешевого китайського імпорту, що дотується їхньою державою, а часто має й контрабандне походження, боротися на рівних просто неможливо. Українські товаровиробники покинуті на рахунок нарощування обсягів випуску продукції. Але ж так безкінечно не може тривати. Якщо останніми роками «Дніпрокераміка» була одним з регіональних лідерів стосовно розміру заробітної плати, то нині ми почали відставати від кращих підприємств. У працівників, зайнятих в основному виробництві, вона становить близько трьох тисяч гривень, але ж гідну винагороду за свій внесок хочуть отримувати й представники інших професій. А такої можливості ми вже не маємо...

Стурбованість Андрія Чеберка розділяють більшість керівників промислових підприємств, бо, на жаль, наші політики замість того, щоб створювати сприятливий мікроклімат для розвитку вітчизняної економіки, чубляться за престижні крісла у столичних установах і нічого більшого знати не хочуть. Тим часом європейці прогнозують у недалекому майбутньому справжній будівельний бум в Україні і всерйоз готуються скористатися ним для нарощування своїх капіталів. Невже ми такі нещасні, що, маючи сучасну індустрію будівельних матеріалів і висококваліфіковані кадри будівельників, на своїй рідній землі віддамо цю роботу комусь?

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.
На знімках: сортувальник сантехнічних виробів Сергій Продан та пакувальник Володимир Кириченко; ливарниця Анжела Лоцицька.

Фото автора.

мовилися від надто клопітного й затратного виробництва в умовах, коли вітчизняний ринок завалили дешевою імпоротною продукцією.

У листопаді 1993 року «Дніпрокераміка» видала першу продукцію і з'ясувалося, що місцева сировина не відповідає рецептурі італійської технології. А потім почалися і проблеми із засновниками, бо замість реальних активів абразивного комбінату в статутному фонді був кредит збанкрутілого банку «Україна». У критичній ситуації підприємство очолив Андрій Чеберко, і з квітня 1998 року воно продовжує свою біографію як товариство з обмеженою відповідальністю. Після того, як з допомогою вчених Дніпропетровського хіміко-технологічного університету вдалося докопатися до тонкощів рецептури приготування керамічної маси і владнати фінансові негаразди, «Дніпрокераміка» стала лідером

фарфор, котрий практично не поглинає воду і зберігає високу механічну міцність протягом десятиліть. Усі моделі «Дніпрокераміки» створені з позиції високої гігієнічності і мають душовий злив по колу бортика. До того ж це єдина сантехніка, що була розроблена для стандартних українських систем каналізації на вітчизняному підприємстві. Є моделі, коротші від стандартних компактів на 5 — 6 сантиметрів, що має неабияке значення для розміщення у крихітних санвузлах «хрущовок».

Пологівці не спиняються на досягнутому, постійно оновлюють свою продукцію, чутливо реагуючи на найновіші тенденції європейської моди. Це не означає, однак, що вони лише «передирають» дизайн італійських, іспанських чи шведських виробників, чим «славлиться» китайці, а придумують свою «зіюминку», яка одразу привертає увагу і виділяє поміж

Старійшину суднобудування взято на абордаж?

■ РЕГІОНИ

Результати аудиторської перевірки, проведеної нещодавно на заводі імені 61 комунара, несподіванкою не стали. Про те, що ровесник міста — найстаріший у галузі суднобудівний завод терміново має потребу в реанімації, не раз писав «Голос України», говорили з усіх трибун Миколаївський міський голова Володимир Чайка і колишній директор 61-го Валерій Агафонов.

Проте єдина реакція, що була з боку обласної влади, — зміна керівника підприємства. Або, як пояснював глава облдержадміністрації Олександр Садигов, заміна неефективного менеджменту на новий, а отже, — ефективний. На жаль, кадрові перестановки не змогли розв'язати накопичені роками проблеми заводу. Аудиторська перевірка тільки підтвердила, що вони є.

Імідж — ніщо?

Спрацювання основних фондів становить 61 відсоток, залишкова їхня вартість 97,5 мільйона гривень. Оборотні активи — всього 48,5 млн. гривень, а пасивів понад 136 млн. З усіх активів 40 мільйонів важко назвати запасами, бо в цю суму входить або специфічне устаткування, що складно реалізувати, або матеріали на складах. Крім того, усі сталелітні заводи — під незавершеним будівництвом. По суті, вони перетворилися на своєрідні камери схову, — судна на них не добудовуються, а просто стоять там. З цієї причини неможливо брати нові замовлення й укладати договори.

До речі, на одному зі сталелітних заводів уже понад вісім років стоїть готовий на 56 відсотків рефрижератор для грецької компанії «Ласкаридіс». Цей останній (із серії в 17 суден замовлення) сьогодні оцінюють у 32–35 мільйонів доларів. Ще в 1997 році, коли стало зрозуміло, що виконання контракту по кожному грецькому судну обертається збитками для заводу, а невиконання — великими штрафними санкціями, уряд прийняв рішення дотувати будівництво рефрижераторів з держбюджету. Але ні в минулому, ні в нинішньому році завод для цього не одержав ані копійки. Хоча кошти було закладено в держбюджеті.

А сьогодні судовласник Анастасіс Ласкаридіс подав позов до Лондонського арбітражного суду на державу України, державне підприємство «Суднобудівний завод ім. 61 Комунара» і Промінвестбанк, що надав банківську гарантію, на суму близько 40 мільйонів доларів. Вимоги грека цілком обґрунтовані й зрозумілі: або добудуйте судно, або поверніть гроші. Як каже экс-директор заводу Валерій Агафонов, сперечатися із впливовим судовласником собі дорожче: «Ласкаридіс» цілком оплатив замовлення, тому має рацію. А для України такий прецедент загрожує можливістю арешту майна держави за кордоном». До того ж Анастасіс Ласкаридіс уже має досвід арешту державного майна. Зокрема, за позовом близьких йому офшорних компаній було арештовано 14 російських супертраулерів за частину держборгу Росії перед Паризьким клубом кредиторів.

Борг перед грецькою компанією — серйозний удар і по іміджу держави, і по репутації заводу. Вже сьогодні багато потенційних замовників при згадці про завод імені 61 комунара

асоціюють його з горезвісним грецьким рефрижератором, тож роблять висновки про недовіру українському заводу.

Благодійник із Херсона

Тягнуть завод на дно і численні борги, й інший баласт. Досі держава не визначила долю крейсера «Україна», що дорого утримувати, немає можливості добудувати і продати нема кому. Ймовірно, що унікальний крейсер, який символізував міць України, поріжуть на метал. Але поки що рука не піднімається.

Основним кредиторам завод заборгував понад сто мільйонів гривень, збитки за минулий рік становили 12,5 мільйона, у 2007 рік увійшли із заборгованістю у зарплаті в 7,6 мільйона, що сягнула 12 мільйонів.

Щоправда, стосовно останньої цифри, то на відкритій для преси нараді нинішній директор заводу Ігор Козирев порадував новиною. Він повідомив, що борги із зарплати цілковито погашено. Подивувала й наступна новина. Виявляється, наші борги у зарплаті погасив сусід — «Херсонський суднобудівний завод». Вірніше, не з власної кишені, а під гарантії цього підприємства було взято банківський кредит.

Така доброчинність багатьох здивувала. Погодьтеся, складно зрозуміти, чому раптом ні сіло ні впало чуже підприємство беруть за чужі борги. Таємницю розкрив директор ВАР «Херсонський суднобудівний завод» Василь Федін. Сьогодні, до речі, «ХСЗ» — досить успішне підприємство, хоча ще два роки тому так само, як і 61-й, був у боргах, як у шовках. У 2004 році завод купив російський бізнесмен Вадим Новінський через свою українську компанію «Євроресурс». Бізнесмен одразу дав дев'ять мільйонів гривень на погашення боргів із зарплати, а ще дев'ять мільйонів компенсації підприємство сплатило протягом двох років за рахунок господарської діяльності. І виплачувати було чим. Різке збільшення обсягів виробництва «ХСЗ» вивело його на друге місце в українському суднобудуванні.

Але повернімося до таємниці. Або, вірніше, до причин бажання, що раптом знаєцца з'явилося в херсонців, — допомогти миколаївським корабелям. Як повідомив глава облдержадміністрації Олександр Садигов, у лютому цього року, перебуваючи в Херсоні, Прем'єр-міністр України Віктор Янукович попросив

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Вадима Новінського допомогти Миколаївському суднобудівному заводу ім. 61-го комунара. Трохи дивним, звичайно, здається таке прохання, висловлене вищим українським чиновником приватній особі, громадянинові іншої держави. Ні тобі офіційних доручень, ні постанов або інших документальних звернень. Ось так просто і по-демократичному — підсобить, мовляв.

Але за таку демократію свого часу було звільнено директора заводу імені 61-го комунара Валерія Агафова. Він так само, як і нинішнє керівництво, чудово розумів, що без інвестицій завод не підняти. І також спробував знайти інвестора. Знайшов. Мало того, з приводу того інвестора було офіційне доручення Кабінету Міністрів. Але, вочевидь, не сподобався ні директор, ні його пропозиції.

А як із приватизацією?

Є і ще одна дивина у справі «61-го» заводу. Торік уряд вирішив приватизувати його, потім виключив зі списків об'єктів, що належить приватизувати. Сьогодні знову активно обговорюється питання про приватизацію. Чи не тому, що єдиного власника вже знайшли? Ажде погодьтеся, важко повірити, що російський бізнес, вкладаючи свої кошти, не сподівається на певні преференції, коли питання про роздержавлення буде вирішено остаточно.

З цього приводу досить емоційно і сміливо висловлюється Миколаївський міський голова Володимир Чайка: «Те, що відбувається сьогодні на державному підприємстві, — спроба прихованої, таємної приватизації. Якщо ми готуємося до продажу «61-го», то треба відкрито заявити про це і відкрито її провести. За участю інших зацікавлених підприємств, думки депутатів обласної та міської рад». Зане-

покоєння В. Чайки можна зрозуміти і пояснити. У місті були приватизовані два велетні суднобудування, — «Дамен Шип'ярдс Океан» і Чорноморський суднобудівний завод. У першому випадку — приклад успішний, чого не можна сказати про ЧСЗ, що обріс боргами й іншими проблемами.

Що очікує «61-й» суднобудівний? По-перше, «оптимізація кількості працівників». Так заявив директор заводу Ігор Козирев. Реально це означає скорочення штатів. З початку року вже звільнили 201 працівника, 12 — за скороченням, інших — за власним бажанням. Звільнятимуть ще 300 осіб. По-друге, завантаженість виробництва. В усякому разі, її обіцяють нові друзі чи господарі(?) з Херсона. Сусіди вже діляться своїми замовленнями або залучають наших робітників на суднороботи до Херсона. По-третє, залишається поки що не вирішеною кадрова проблема. Зі скорочених працівників практично всі — ітеерівці чи допоміжні робітники. І диспропорція зберігається. На одного працівника основного фаху — 2,5 допоміжних. На підприємстві бракує робітників основних спеціальностей — зварників і зварників. А без них про нові замовлення годі й мріяти.

Виходи з кризового стану пропонують різні. Це і приватизація, про яку йшлося вище. Сподіваються і на державу. Ажде завод поки що — державний, і кошти на деякі програми в бюджеті закладено. Можна, зрештою, чесно визнати: «Не варто зберігати завод у нинішньому вигляді, нецільно. А на його місці побудувати елітне житло, бізнес-центри, залишити невелике виробництво, приміром, яхт і катерів». Загалом, думати є над чим. Але час не чекає.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Шведський соціалізм по-волинськи

У рамках відзначення 100-річчя всевітньо відомої корпорації СКФ (Швеція) у Луцьку побував її президент Том Джонстон. Він відвідав ВАР «СКФ Україна» (колишній Луцький підшипниковий завод), яке з 1997 року входить до складу корпорації.

Невеликий за розмірами Луцьк може похвалитися принаймні двома відомими в Україні машинобудівними підприємствами: автомобільним і підшипниковим заводами. Обидва зараз на піднесенні. Майже одночасно почався їхній підйом. Автомобільному шлях нагору допоміг прокласти внутрішній інвестор — концерн «Укрпромінвест», підшипниковому — корпорація СКФ (Швеція). Приклад останнього — свідчення того, як багато можна досягти, поєднавши менеджмент і кошти зарубіжного інвестора з господарською кмітливостю та старанністю місцевого персоналу.

Отже, наприкінці 1997 року корпорація СКФ, визнана світовим лідером з виробництва підшипників, придбала 82,3 відсотка акцій ВАР «Луцький підшипниковий завод». На сьогодні вона володіє 99,56%. У правильності такого кроку керівників заводу багато хто тоді сумнівався. Говорили навіть, що шведи купили волинське підприємство, щоб знищити його як конкурента. Та час показав інше. За дев'ять років на південній околиці Луцька з'явилося фактично нове підприємство — за формою організації праці, і за її якістю. За цей час у реструктуризацію виробництва, впровадження нових технологій, поліпшення умов праці й побуту працівників інвестор уклав 27 мільйонів доларів США. Все це було зроблено з максимальною ефективністю. Як результат, виробництво продукції на заводі за час його перебування в складі корпорації зросло в 4,5 разу, а заробітна плата — в 10,4 разу.

Та найголовніше — підшипники лущан дедалі активніше завойовують західний ринок. Коли раніше вони в основному йшли на автомобільні та тракторні

заводи Росії, України й Білорусії, то тепер майже половина продукції експортується в країни далекого зарубіжжя, в тому числі до США, Німеччини, Бразилії, Мексики, Індії, Китаю, Чехії. Нині йде підготовка нового проекту — передачі з одного заводу в Німеччині високотехнологічної лінії з виробництва підшипників для провідних заводів Європи. Обладнання такого рівня в Луцьку ще не було.

Чи задоволені робітники Луцького заводу роботою в складі корпорації СКФ? Таке щорічне анонімне анкетування проводиться серед працівників підприємства починаючи з 2003-го. Торік позитивну відповідь на це запитання дало 87 відсотків опитуваних. Чи на багатьох приватизованих в Україні підприємствах можна сподіватися на такий результат? Недарма на підшипниковому довелось почути жартома кинуте: «Шведський соціалізм по-волинськи». А чи жарт?

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: президент корпорації СКФ Том Джонстон (праворуч) і генеральний директор ВАР «СКФ Україна» Володимир Цибульський.

Наша довідка

Міжнародна корпорація СКФ (Гетеборг, Швеція) — світовий лідер з виробництва підшипників. Контролює 20 відсотків світового ринку та 45 — європейського. Корпорація налічує майже 40 тисяч працівників, сто заводів СКФ розташовані в усіх частинах світу.

Фото автора.

Гратимемо в Ладжинці — скликай друзів

Фото з архіву автора.

Черкаська область. Село Ладжинка, що в Уманському районі, перемогло у всеукраїнському конкурсі, організованому благодійною організацією «Фонд братів Кличків». Дитячо-юнацькі команди Ладжинки надіслали на адресу добровольців колективного листа, фотознімки свого села, а також звернення райдержадміністрації з дозволом на будівництво нового спортивного майданчика. Ладжинським ентузіастам здорового способу життя пощастило — їх та ще 14 представників різних населених пунктів України відібрано з 600 учасників конкурсу. Натхненні перемогою місцеві дітлахи готуються допомагати дорослим в облаштуванні спортмайданчика і мріють про зустріч зі своїми кумирами, непереможними братами Кличками, як це вже було в Городищенському районі Черкащини (на знімку).

Лідія ТИТАРЕНКО.

Ощадбанк одержав четвертий транш для компенсаційних виплат

7 червня п.р. Ощадбанк отримав черговий у 2007 році транш бюджетних коштів у розмірі 53 364 100 гривень для виплати компенсації. Одержані банком грошові кошти розподілено для виплат громадянам таким чином:

1 864 100 гривень — вкладникам з числа тих, що не отримали протягом 2002—2006 років компенсацію грошових заощаджень у межах залишку проіндексованого вкладу, але не більш як 50 гривень за одним рахунком кожного вкладника;

500 000 гривень — спадкоємцям вкладників, померлих у 2004 році, або іншим особам, які не отримали компенсацію втрат від знецінення грошових заощаджень протягом 2004 року, у межах залишку проіндексованого вкладу в розмірі державної допомоги на поховання, але не більш як 150 гривень;

26 000 000 гривень — спадкоємцям вкладників, померлих у 2005-2006 роках, або іншим особам, які не отримали компенсацію втрат від знецінення грошових заощаджень протягом 2005-2006 років, в межах залишку проіндексованого вкладу, але не більш як 500 гривень, а також померлих у 2007 році, в межах залишку проіндексованого вкладу, але не більш як 500 гривень;

25 000 000 гривень — на викуп облігацій Державної цільової безпроцентної позики 1990 року за видами товарів, а саме: мікрохвильових печей, холодильників «Мінськ», «Бірюса» та «ЗІЛ», швейних машин «Зіг-заг», пральних машин «Вятка», персональних побутових комп'ютерів, телевізорів кольорового зображення, мотоциклів з коляскою, відеоманітофонів та міні-тракторів, автомобілів «Таврія ЗАЗ-1102», Москвич 2142,2141.

Постановою Кабінету Міністрів України від 1 березня 2007 року № 336 «Про виплату у 2007 році громадянам України компенсації втрат від знецінення грошових заощаджень і страхових внесків, вкладених до 2 січня 1992 року в установи Ощадного банку СРСР та державного страхування СРСР, що діяли на території України, та викуп облігацій Державної цільової безпроцентної позики 1990 року і державних казначейських зобов'язань СРСР, придбаних на території Української РСР» передбачено протягом 2007 року провести виплати на загальну суму 640 млн. гривень.

Прес-служба Ощадбанку.

У Євпаторії зафіксовано рекорд України, що претендуватиме на внесення до Книги рекордів Гіннесса. Тут пройшла наймасовіша піша екскурсія. (Укрінформ)

Хто вбив Поживотька?

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Носівка — невеличкий райцентр Чернігівської області. Але у ньому ще донедавна відбувалися кримінальні розбірки, як у якомусь американському гангстерському містечку минулого століття.

Носівчанка Марія Поживотько звернулася до редакції «Голосу України» з проханням допомогти встановити істину: ввечері 12 жовтня 2004 року на порозі кафе «Волошка» був застрелений її 42-річний син Володимир Поживотько. Напередодні були жорстоко побиті два його товариші. Володимир займався аграрним бізнесом. Разом із фермером орендував 242 гектари землі на території Козарської сільради. Родина тримала в Носівці кафе.

У кримінальній справі в кількох документах В. Поживотька називають «кримінальним авторитетом». Марія Миколаївна з цим категорично не згодна:

— Він у мене по молодості отримав невеликий строк. Але ж потім виправився. Він зовсім не вживав алкоголю. Не кутив. Жили сім'єю у врем'янці. Я дуже його лаяла, що гроші вкладає в якісь проекти, а не в будівництво будинку.

..Деякі фігуранти у справі одразу вночі зникли з Носівки. Лише через чотири місяці один із них з'явився з повинною: мовляв, вистрелив з рушниці з метою самооборони. Переважно на основі його свідчень і була закрита кримінальна справа. Дії автора фатального пострілу були визнані як необхідна оборона.

Мати не вірить, що вбивця — саме той чоловік, який повинився.

— Його просто змусили це зробити, — заявляє жінка. — І яка ж тут була самооборона? Володя зупинився біля кафе, щоб тільки висадити робітників, які працювали на току в Бобровиці. Свідок бачив, як його з усіх боків обставили-затисли 3—4 легковиками. Навіть дверця було важко відкрити! Водночас на очах свідка бу-

ла розрізана шина автомобіля сина.

Мати винесла з дому за два рази дві великі теки документів. Це і відповіді їй з різноманітних інстанцій, і виписки свідчень з кримінальної справи, і рішення судів.

«Допитаний як підозрюваний показав, — читаємо в постанові про закриття кримінальної справи від 20

березня 2006 року, — що 12.10.2004 р. із К. та С. їхали полювати зайців, а тому він узяв із собою мисливську рушницю батька та якісь чотири мисливські патрони, і біля кафе «Волошка» тоді опинились випадково... В. Поживотько, побачивши їх, став лягати, погрожуючи вбити, якщо вони не заберуться геть. При цьому наставляв в їх бік пістолет. Зайшовши в кафе, Поживотько через декілька секунд відкрив входні двері тамбура і, побачивши їх знову, почав лягати, був обурений тим, що К. і С. не виконали його вимоги і ще на місці, й одразу наставив на них пістолет. При цьому висловив погрозу: «Я ж попереджав, вам хана». Коли Поживотько направив піс-

тамбурі, не було відбитків пальців.

За показаннями Т., він ніби приїхав у кафе на зустріч із дівчиною. Але знову-таки знайомий Володимира Поживотька Я., який їхав разом із ним, бачив Т. у центрі міста з кількома молодиками. Побачивши їхню машину, вони помчали слідом на «Ауді». Свідок Р. теж бачив, як з неї біля кафе «Волошка» одночасно вийшли 3—4 хлопці. Після почутого пострілу Т., ніби побоюючись В. Поживотька, швидко втік з місця пригоди, залишив відкритою машину на вокзалі, а сам поїхав до Києва, де переховувався.

Виникає логічне запитання: якщо Т. під час пострілу сидів у машині, то чому він так злякався В. По-

животька? За які гріхи останній мав його переслідувати?

Цікава й така деталь: три молодики їхали вночі «на зайців» з чотирма патронами?

Новозаводський районний суд 5 червня 2006 року дійшов висновку, що «на початку розслідування кримінальної справи по факту вбивства В. М. Поживотька слідчі та оперативні працівники не вжили всіх передбачених законом заходів для його розкриття, всебічного, повного і об'єктивного дослідження обставин та причин, які призвели до скоєння цього тяжкого злочину». «Багато слідчих дій, починаючи з огляду місця події, проведення СМЕ, — далі зазначається в постанові суду, — зроблені некваліфіковано, не в повному обсязі та з порушенням норм КПК України. У матеріалах справи відсутні фото- і відеоматеріали, з застосуванням яких проводився огляд місця пригоди, три томи матеріалів справи підшиті безсистемно». У цьому зв'язку постанову прокуратури про закриття справи скасовано і її направлено для організації проведення додаткового розслідування.

Уже минав рік після рішення суду. На скаргу в «Голос України» про звільнення з розслідування вбивства В. Поживотька надійшла відповідь заступника прокурора області О. Седлецького про те, що питання, порушені в листі, «розглядаються в стадії досудового слідства з проведенням додаткових слідчих дій, у тому числі дано відповідне доручення управлінню СБУ в Чернігівській області».

Хоча, за всіма ознаками, істину, як на мене, встановити буде нелегко. Не впевнений я і в тому, чи не забудуть за цей час свідки деталі події і чи захочуть далі свідчити.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Носівка
Чернігівської області.

На знімку: Марія Поживотько: «У такій врем'янці жив авторитет?».

Фото автора.

Дощ в аграріїв крадуть мисливці за металообрухтом

■ ПРОБЛЕМА

Травнева спека цього року і прогнози метеорологів, які нічого етичного на найближчі роки не обіцяють, змушують аграрників серйозно замислитися над системою зрошення посівів. У ході реформування АПК і зміни форм власності на селі доля меліоративних систем у багатьох господарствах залишилася невизначеною. В декотрих їх списували з балансу, а в декотрих просто кидали. Сьогодні на селі почали говорити про прокладання нових меліоративних систем, розуміючи, що справа це копійка і затратна. Найрозумнішим рішенням було б зберегти і реконструювати те, що вже є, але, на жаль, на полях ні системи вже давно накинuli оком мисливці за металообрухтом. На території Новосвітлівської селищної ради Краснодонського району, наприклад, уже вирізано близько 1,5 км труб, а в угоддях Пархоменської селищної ради — понад 5 км. За один лише навантажений таким металообрухтом із 16 тонн труб трейлер можна одержати 16 тис. грн. Тому з'являються різні комерсанти, котрі чинять мародерські набіги на поля і вирізують усе, що може служити металообрухтом.

Нещодавно співробітники СБУ та УБОЗ УМВС у Луганській області затримали шістьох представників однієї з комерційних структур, що виконували демонтаж зро-

Мал. Миколи КАПУСТИ.

шувальної системи на сільгоспугіддях Пархоменської селищної ради. До моменту прибуття правоохоронців зловмисники встигли викопати, одразу розрізати і завантажити в машину більш як 70 метрів труб. Крім того, вони викопали траншею і підготували для виймання з землі і вивезення ще приблизно 900 метрів труб. Документів, які надавали б діям цих громадян бодай види-

мість законності, у них не виявилось, хоча вони й наполягали на тому, що цей вид діяльності ведуть цілком легально. Про мораторій на списання і демонтаж зрошувальних систем, оголошений кілька років тому і досі не скасований, вони, звісно, теж нічого не чули.

До речі, керівництво Краснодонської райдержадміністрації не раз звертало увагу районної міліції на доконечну потребу боротьби з цим видом порушень. За два тижні до описаного випадку представників названої комерційної структури вже затримували. Тоді вони встигли демонтувати понад 250 метрів труб зрошувальної системи. Використовувану ними техніку відправили на штрафмайданчик до ухвалення рішення Краснодонським райвідділом міліції. Тоді зловмисники отримали дуже легке покарання — заплатили штраф у розмірі 1700 гривень за «проведення земляних робіт без земельного відведення» й одержали свою техніку назад. З нею вони приїхали знову, щоб закінчити те, що не вдалося раніше.

Як пояснили у прес-службі Управління СБУ в Луганській області, боротьба з такими злочинами не є компетенцією органів держбезпеки, однак співробітники СБУ мають намір продовжити роботу з виявлення і припинення розкрадань меліоративних систем, бо цей вид злочинної діяльності дедалі більше набуває організованих форм.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Чабанському роду не буде переводу

Це засвідчило велелюдне свято проводів отар на полонини, яке відбулося на Синевирському перевалі Міжгірського району

На початку дев'яностих років минулого століття ця традиційна для Верховини професія була на межі зникнення. Нині кількість овець та кіз вже досягла 130 тисяч. Їх поголів'я в сільськогосподарських та фермерських господарствах зросло на 24 відсотки. Уже торік ними вироблено 202 тонни вовни. Це результат того, що до відродження галузі повернулася лицем і влада. В області затверджено програму розвитку та підтримки тваринництва на 2007—2010 роки. Для відродження племінного вівчарства проведено державну атестацію господарств. П'ятнадцять із них отримали статус племінного репродуктора з розведення тонкорунних овець породи прекоз та овець української гірсько-карпатської породи. На реалізацію цієї програми поточно-го року з обласного бюджету виділено близько 500 тисяч гривень. У селі Луг Рахівського району на базі фермерського господарства «Банський» відкрито міні-цех із виробництва бринзи.

Вагомішою стала й державна підтримка. 616 тисяч гривень господарствам та газдам виплачено за приріст маточного поголів'я, а за наявне та збережене — 950 тисяч гривень. Загалом торік з державного бюджету на розвиток вівчарства на Закарпатті було виділено 1 мільйон 776 тисяч гривень.

Під час ушанування людей цієї професії теплі слова подяки висловили їм голови Міжгірської райради та райдержадміністрації Іван Ярема та Роман Костюк, перший заступник голови обласної держадміністрації Іван Балага, заступник голови обласної ради Михайло Мартин, уродженець села Колочави народний депутат України Станіслав Аржевітін. Десятьом найкращим газдам, в господарствах котрих є від 46 до 90 овець, вручено кольорові

телевізори. До слова, на імпровізовану сцену Станіслав Аржевітін відлучився лише на кілька хвилин. Торік свою відпустку народний депутат провів разом із колочавськими чабанами на полонині, тож нині, розклавши ватру на узбіччі дороги, власноруч виготовляв сир, жентицю та вурду, варив вівчарський суп, щоб пригостити ними учасників свята.

— Ми й надалі всіляко підтримуватимемо традиційну для області галузь і людей, котрі в ній працюють, — сказав в ексклюзивному інтерв'ю «Голосу України» Іван Балага. — А робота ця пов'язана з ризиком і суворими умовами гір. Для того, щоб чабани під час літування почувалися комфортніше, сьогодні вручаємо їм своєрідні чабанські набори — намети, спальні мішки, раді-

оприймачі, аптечки, ліхтарики, казанки для приготування їжі, предмети особистої гігієни тощо. Не обійдено увагою й чабанів інших районів області, де вівчарство — галузь традиційна. Прилучився до справи і керівник секретаріату Президента України закарпатець Віктор Балага.

...Ще однією родзинкою від Станіслава Аржевітін було відкриття єдиної в Україні Школи вівчарства. Цей проєкт він презентував господарям та гостям свята. Дислокуватиметься школа неподалік його рідного села Колочави, під горою Стримбою, на висоті 1880 метрів над рівнем моря. Цей сво-

єрідний табір обладнано двома наметами, надувними матрацами та спальними мішками. Один намет — восьми-місний, другий — дво-місний. Є тут телевізор. Живиться він від переносного генератора, який також забезпечує електроосвітлення в темну пору доби.

— Мета Школи вівчарів — під орудою досвідчених ватагів готувати майбутніх чабанів, — каже пан Станіслав. — На початку 1950-х канула в Лету професія бокораша, і для цього були об'єктивні причини. Проте не можна допустити, щоб така ж доля спіткала й таку само давню професію вівчаря. До слова, спробувати себе в цій ролі зможуть навіть туристи. Вони матимуть змогу пройти всі етапи цієї непростой роботи — від випасання отари, доїння овець та кіз аж до приготування сиру, вурди і бринзи. А працюватиме Школа вівчарів упродовж усього літа.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород—Міжгір'я—Ужгород.

На знімку: сиром, який Станіслав Аржевітін жартома назвав «депутатським», він щедро пригощав учасників свята проводів отар на полонини.

Фото автора.

Перевернулося життя

■ ТЯГАР ДОЛІ

Коли зранку сусідка сказала Дарині Ліпській, що вибухнув атомний реактор, вона не одразу повірила. Як же так — сонце світить, трава зелена, пташки співають... Із трирічним Денискою майже цілий день гуляли по Прип'яті. Щоправда, над містечком весь час кружляли військові літаки. В обід багато сімей почали поспіхом залишати місто.

А вона і її чоловік Олексій нікуди не поспішали. Протягом дня гучномовець заспокоював: усе в порядку, без паніки. Надвечір Олексій піднявся на дах свого будинку, щоб побачити, як пожежники гасять реактор. Адже до станції — не більш як два кілометри.

Лише через добу сказали, щоб узяти документи і трохи харчів. Мовляв, на три дні треба залишити дім. Коли закривала двері, і в думках не було, що це — назавжди. А далі росло почуття тривоги...

— Спочатку не було страху. Та й нас весь час заспокоювали, — пригадує Дарина. — Лише по тому, як люди масово виїжджали з міста, ми зрозуміли, сталося щось справді страшне. А ми не відчували ознак ураження. Лише було нестерпно жарко, наче промені пронизують тіло. Глянувши на сина, помітила білий наліт на губах.

Тривога посилилася, коли стало зрозуміло: самостійно з міста не вибратися — дороги перекриті. У переповненому автобусі майже три години довелося простояти якраз навпроти розбитого реактора — заважали затори. Внутрішня напруга посилювалася тим, що Дарина була на сьомому місяці вагітності.

У сусідньому районі, куди їх доправили, родина затрималася ненадовго. Більшість людей зі співчуттям ставилися до біжен-

ців, однак спрацьовував підсвідомий страх бути ураженими радіацією. Далеко не кожен хотів пустити до себе в квартиру прибульців.

Кілька днів нервово виснажили Дарину так, що вона, підбігши до чиновника, який укотре вмовляв трохи потерпіти, зірвалася: «Скільки ми будемо тут?! Невже ніхто не потурбується про людей?».

Не дочекавшись, поки офіційна влада визначить місце їх перебування, Олексій вирішив прямувати у Славутський район на Хмельницьку АЕС. По дорозі зустріли знайомих, котрі дали грошей на квитки. Проте неподалік ХАЕС автобус зупинили на контрольно-перепускному пункті. Міліціонер, який зайшов з дозиметром, наказав Ліпським вийти з автобуса.

З'ясувалося, дозиметри зашкалювали. Усе їх вбрання спалили. Потім відправили до душових, встановлених посеред поля. Навіть після цього кожні три години на них змінювали одяг.

У Нетішині лікарі радили позбутися ненародженої дитини. Не погодилася, і дуже скоро у Дениски з'явилася сестричка Галинка. Але в Нетішині оселитися не вдалося. Згодом перебралися аж до Бельц (Молдова).

Здавалося, життя потроху налагоджувалося: отримали три-

кімнатну квартиру, підростали діти, народилася ще одна донечка — Маринка. Але доля підготувала нові випробування — у Молдові розпочалася війна. Стурбовані долею дітей, батьки, разом з іншими чорнобильцями, вирушили до Києва з проханням прийняти в Україні. Не відмовили, але й вибору не дали. Із Бельц їхали до Хмельницького з копією ордеру на руках.

Поки добиралися, перебування інфляція «з'їла» зароблене. Обживалися у новому домі й на новому місті знову з нуля.

Пережила складну операцію. Ледве дочекалася «чорнобильської» пенсії у 45 років. Тепер тяжко хворіє, але вдячна долі за те, що сім'я вижила.

Чоловік Олексій, колишній атомник-монтажник, більше не працював за спеціальністю. Пробував трохи підробляти на різних роботах, але це стає дедалі важче. Розраховує на свою пенсію по інвалідності. Старший син також інвалід. Галинка за направленням центру зайнятості нині вчиться на перукаря. Найменша Маринка, як колись мама, освоює в училищі професію кулінара. Статусу «чорнобильця» вона не має. Однак це слово стало своєрідним тавром для родини. Переконані, той день визначив усі їх страждання...

Ірина КОЗАК.

Хмельницький. На знімку: Дарина і Олексій Ліпські.

Фото автора.

До Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення

Керуючись фундаментальними принципами статусу неурядових організацій Європейських держав, констатуємо про:

• повну відсутність державного механізму контролю щодо забезпечення гарантій прав авторів на результати їх творчої діяльності, закріплених Конституцією України, законами України «Основи законодавства України про культуру», «Про власність», «Про авторське право та суміжні права», «Про кінематографію», Бернською конвенцією, Договором Всесвітньої організації інтелектуальної власності про авторське право, Директивою Євросоюзу стосовно прав прокату та авторського права, Договором ТРІПС, дотримання яких є обов'язковими умовами для вступу України до СОТ та Євросоюзу.

Керуючись виключним правом Авторів — дозволити або заборонити використання їх творів як об'єктів приватного права інтелектуальної власності та повноваженнями, наданими законом та власними статутами, Національна спілка кінематографістів України разом з Всеукраїнською громадською організацією з колективного управління майновими правами авторів аудіовізуальних творів «Гільдія кінорежисерів «24/1» прийняла колективне рішення:

1. Заборонити будь-яке використання українських кінофільмів (анімаційних, документальних, ігрових тощо) засобами ефірного та кабельного телебачення на всій території України з 1 липня 2007 року.

2. Пропонувати Національній раді України з питань телебачення та радіомовлення зобов'язати всі телерадіоорганізації України укласти до 1 липня 2007 року встановлені Законом України «Про авторське право та суміжні права» договори з відповідними організаціями колективного управління правами авторів творів, виражених в аудіовізуальній та звуковій формах, про надання не виключного права на використання творів та виплати встановленої законодавством винагороди за їх використання.

3. Застосувати санкції відповідальності до всіх телерадіоорганізацій, незалежно від форми їх власності, в разі порушення ними законодавства України, що охороняє приватні права інтелектуальної власності на результати творчої діяльності.

Вважаємо за необхідне повідомити про спільне рішення авторів аудіовізуальної та музичної сфери звернутися з питань захисту своїх прав за підтримкою до міжнародних організацій — ЮНЕСКО, ВОІВ та СОТ.

За дорученням Пленуму НСКУ
Голова НСКУ Борис САВЧЕНКО,
члени Ради Авторів «Гільдії кінорежисерів 24/1»: Михайло ІЛІЄНКО, Сергій КУЛАКОВ, Ігор ПОКЛАД, Артур ЛІ, Олексій ЛЕВЧЕНКО, Георгій ДАВІДЕНКО, Сергій ГАЛЕТІЙ.

До якого ВУЗу збираєтеся вступати і чому?

СОЦОПИТУВАННЯ

Павло, 16 років
— Я хочу вступати в університет Поплавського на піар-менеджера. Це дуже престижна професія і відкриває

багато можливостей. До того ж знайомий сказав, що допоможе вступити на бюджет.

Дарина, 17 років

— Я ходила на підготовчі курси в університет «Крок» і вже вступила на міжнародні відносини. Більше нікуди не збираюся.

Артем, 17 років

— Я збираюся до НАУ (Національний

авіаційний університет) на міжнародні відносини, тому що туди легше вступити. Там у батьків знайомі і потрібно лише англійську складати.

Юля, 17 років

— Я збираюся у КНЕУ (Київський національний економічний університет) на банківську справу, бо біля дому, далеко ходити не треба.

Іван, 16 років

— Я взагалі вже до торгово-економічного вступив на контракт, тепер збираюся туди ж спробувати на безплатне. Там мій брат навчається, каже, дуже подобається.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Рецепт хорошої книжки: два поляки, «дрібка вигадки» та друг-письменник

У цьому принаймні запевняють Давід Фоенкінос та Флоріан Зеллер, двоє молодих французьких письменників, котрі нещодавно зустрічалися з українською молоддю Києва, Харкова та Одеси в рамках «Французької весни». Вони розказали, як це — бути молодим письменником у сучасній Франції...

Друг — це доля!

Філологу та музиканту за освітою Давіду Фоенкіносу 32 роки. У його доробку — шість опублікованих романів, перекладених на дванадцять мов, кілька відомих літературних премій та... маленький син. На запитання, чому почав писати, відповідає просто:

— Багато років поспіль я намагався створити музичний гурт, і багато років поспіль для цього мені не вистачало басиста. Тож усе просто: я став письменником, бо не знайшов хорошого басиста.

Друг Давіда, 27-річний викладач літератури Паризького інституту політичних наук Флоріан Зеллер трохи серйозніший та менш відомий за кордоном. Але вже його перший, надрукований п'ять років тому, роман «Штучний сніг» одразу отримав французьку премію Фонда Ашет. А загалом у Флоріана вже чотири романи та дві театральні п'єси.

Обидва друзі-автори погоджуються у найголовнішому: «Писати та читати — це природна потреби людини».

— Перед тим як створювати щось своє, потрібна зустріч із великим письменником. Для мене важливою була література Східної Європи, відверто кажучи, я не створив би нічого вартого без Кундери (Мілан Кундера — чеський письменник, творить якого вважаються класикою 20-го століття. — Авт.), — каже Давід. Крім того, маю кілька книжок українського письменника Андрія Куркова, який у нас досить популярний.

Дружба молодих людей розпочалася саме з любові до читання, а сьогодні вони разом подорожують, пишуть та навіть якоюсь мірою доповнюють один одного.

— Коли пишеш, то найчастіше тримаєш усе в таємниці, — розказує Флоріан. — А ми відкриваємо одне одному задуми, даємо почитати незавершені речі. Лиш уявіть, ми в один день відправили свої перші романи до видавництва, майже в один день нам прийшла звістка ствердна відповідь і, нарешті, в один день на полицях книгарень з'явилися наші книжки. (І хто після такого не повірить в долю? — Авт.).

Про «містичний» зв'язок із поляками

У кожному романі Давіда Фоенкіноса є два обов'язкові герої: поляки різного віку та професій «подорожують» зі сторінок однієї книжки до іншої. Як з'ясувалося, мама письменника працювала у авіакомпанії, тож маленький Давід часто був у Варшаві, й саме представники цієї країни чимось вразили його. Він вважає поляків своєрідною гарантією успіху книжки:

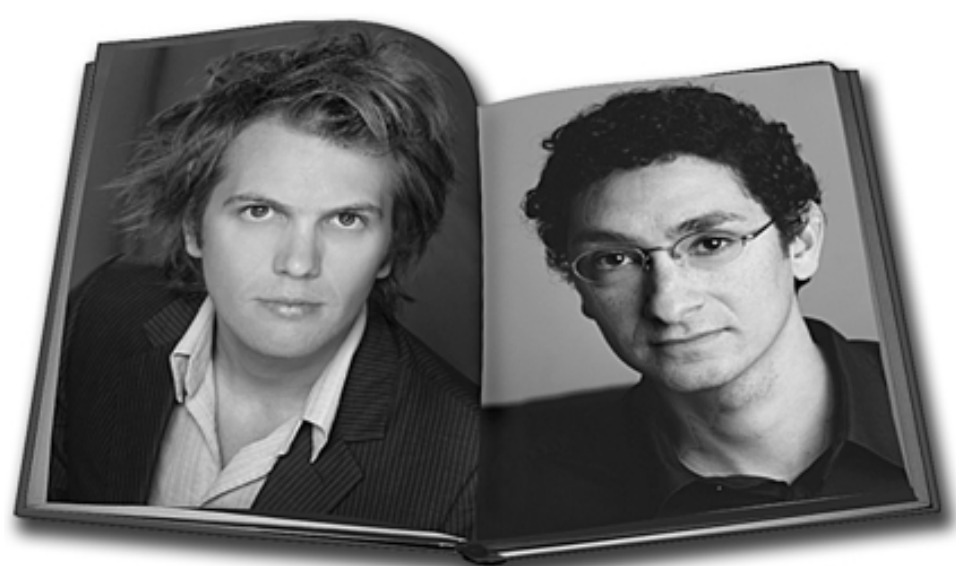
— Раніше я писав чимало романів для молоді, але їх не публікували. Однак тільки-но в сюжеті з'явилися двоє поляків — мою книжку одразу опублікували! Виходить, мені бракувало тільки їх: це як у страви — додаси дрібку спецій і вийде шедевр. Тож я у такий спосіб ніби підстраховую себе, ну і Флоріана, звичайно (сміється). Тож, відкриваючи кожну нову книгу, читачі найперше починають вишукувати там поляків.

Фантазія чи реалізм?

Незважаючи на тісну дружбу, стилі письма Зеллера та Фоенкіноса дуже відрізняються. Флоріан, наприклад, більш тяжіє до реалізму:

— Пишучи твори, я якоюсь мірою економлю на походах до психолога. Те, що можна говорити про сучасну епоху, навколишній світ, людей та їхні стосунки, надзвичайно важливо для мене.

— А я намагаюся побільше фантазувати, вигадувати неіснуючі професії. У одній з

Флоріан Зеллер (зліва направо) та Девід Фоенкінос.

моїх книг є агенція для тих, хто любить не подорожувати, а... розказувати про подорожі. Бути комічним — не принизливо, — вважає Давід Фоенкінос.

Гостям було дуже приємно, що зустрітися з ними прийшло стільки молодих українців. Вони розповіли, що сучасна французька молодь більше завантажує фільми та музику з Інтернету, ніж читає книжки.

— Коли ми зустрічаємося з учнями шкіл чи ліцеїв, то вони надзвичайно дивуються, що письменник — це жива людина, а не хтось, хто помер щонайменше сто років тому. Та й подивиться на людей, котрі цього року балотувалися у президенти Франції! Жоден із них не виявив якоїсь особливої зацікавленості сучасним літературним процесом, — обурювався Давід Фоенкінос.

Наостанок Давід та Флоріан висловили думку, що українські та французькі молоді письменники відрізняються хіба що розташуванням, історією та традиціями своїх країн. Адже у Франції, як і в Україні, мало хто з митців може жити за рахунок власної творчості, тож часто мають якусь іншу професію. Та й різняться митці частіше не за походженням чи епохою, а за внутрішнім світоприйняттям, упевнений Флоріан Зеллер.

Замість післямови

Давід Фоенкінос, перебуваючи в Україні, весь час робив якісь нотатки, поділився із журналістами його друг Флоріан. Можливо, «полякам прийшов кінець», і настала епоха українців у його романах?..

Анна ЗАСЦЬ.
Фото прес-служби Французького культурного центру.

Каліграфія — мистецтво точного руху

■ А ЯК У НИХ?

Сьогодні мало хто з нас може похвалитися гарним почерком. А ось у Китаї каліграфія — це мистецтво. Щоб стати професійним каліграфом, треба закінчити спеціальну чотирирічну школу, скласти чимало іспитів. Проте потім перед випускниками відкриваються справді широкі можливості. Фахівці з каліграфії потрібні і на урядовій службі, і на приватних підприємствах. А школа каліграфії — одна у всьому Китаї, у місті Шаосінь (провінція Чжецзян).

Це місто обрали не випадково. Задовго до нашої ери один з правителів провінції Чжецзян Гу Дзян вирощував тут орхідеї. Під час правління династії Цин (третє століття до нашої ери) сюди прийшов відомий майстер каліграфії Ванг Си Цзи. Неповторні пейзажі надихнули майстра, і він почав творити свої ієрогліфи, п'ючи рисове вино. Щоб побачити роботи Ванг Си Цзи та повчитися у нього, до Шаосіня з'їжджалися кращі каліграфісти Китаю. Тепер традицію Ванг Си Цзи продовжують студенти школи каліграфії.

Як пояснили вчителі школи, в цьому мистецтві немає зайвих рухів, штрихів. Митець має повністю відтворити ієрогліф свого вчителя або з книги, без права на жодні зміни. Студенти школи розповіли, що спочатку вони мусять стати справжніми майстрами і лише потім

отримають право на власний стиль. До того їхня справа — копіювання.

Це справді дуже складне мистецтво. Я пересвідчилася у цьому на власному досвіді. Пензель треба тримати під кутом 90 градусів до паперу. Для писання потрібні спеціальні чорнила та зразок ієрогліфа, який ви збираєтеся відтворити. Іноді здається, що повторювати доводиться не лише форму ієрогліфа, а й кожен рух того, хто до вас його писав. Це настільки захоплює, що починаєш розуміти, чому багато китайців вечорами не йдуть до кафе на пиво, а збираються біля озер у парках, вмочують пензлі у воду і пишуть на камінні ієрогліфи.

Тетяна ПАСОВА.

Шаосінь — Київ.

На знімку: студент школи каліграфії у Шаосіні.

Фото автора.

МОДНА ШТУЧКА

На піку популярності натуральні 1960-ті

35-градусна спека змінюється зливами — такою погодою розмаїтістю зустрів нас відпускний сезон. Жіночі спідниці стають коротшими, а чоловічі штани — легшими, в деяких офісах температурний «екстрим» навіть тимчасово скасував робочий дрес-код (костюмний).

Пройшовши крамниціями і переглянувши останні покази українських дизайнерів, робимо висновок, що в моді знову 1960-ті. Циганські малюнки і квітковий орнамент на просторих сукнях, спідницях і сорочках. І якщо чоловіки можуть собі дозволити модні візерунки лише на легких сорочках (та й то в неробочий час), то жіночі сукні мають бути прикрашені геометричними ретро-малюнками, ніби вишвіленими на пекучому сонці пастельними відтінками або величезними візерунками. Для пляжу підійдуть шорти-бермуди, футболки в синьо-білу смужку (тілники).

У жодному разі не слід забувати, що зараз вашому тілу потрібно давати якнайбільше кисню, — радять фахівці. Тут підійде одяг із льону, бавовни та інших натуральних тканин, який не тільки «дихає», а й прекрасно носить, не обмежує рухів, має чудовий вигляд, та й сьогодні це — «писк» моди.

Поряд з одягом з натур-продукту — друга крайність цього літа: підкреслено ненаaturalні прикраси — пластмасові намиста, браслети, сумки з поліетилену. Залишаються на гребені популярності й величезні на півобличчя сонцезахисні окуляри.

Акція!

1.05.07-30.06.07

Партнер програми

ПриватБанк

ліцензія НБУ №22 від 04.12.2001р.

Найдоступніші засоби пересування та транспортування

Кредит під 5%* річних

на автомобілі ВАЗ-21043, ВАЗ-2107, ВАЗ-2110/11/12 (з 8-клап.дв.) та ДЖ-27175

Гарантія на автомобілі ВАЗ збільшена до 3-х років або 50 000 км пробігу

-5000**

грн

НА АВТОМОБІЛІ

2006 Р.В.

* ставка по кредиту 5,04% річних

** Купуючи авто ВАЗ-21043, 2107, ДЖ-27175 2006 р. ви заощадуєте від 3000 до 5000 грн.

20 міст України

АИС

НОВІ АВТОМОБІЛІ

ГАЗ ВАЗ УАЗ ЗІЛ ІЖ КАМАЗ ПАЗ ЛІАЗ КАВЗ FAW

Сервіс Лізинг*** Страхування*** «Трейд ін» Автозапчастини

Гарантія Кредит*** Тюнінг Додаткове обладнання

*** послуги надаються установами, що мають відповідні ліцензії

Будь ласка, телефонуйте

8 800 50 020 50

контакти «АИС» у Вашому місті, умови придбання та страхування, ціни, акції, скарги та пропозиції безкоштовно в межах України зі стаціонарних телефонів

www.aic.com.ua

Відкрите акціонерне товариство «Торговельний будинок Олімп», код ЗКПО 13407200, повідомляє про проведення зборів акціонерів, що відбудеться в 15:00 30.07.2007р. за адресою: 91011, м. Луганськ, вул. Сосюри, 137.

Порядок загальних зборів:

1. Звіт правління за результатами фінансово-господарської діяльності товариства за 2006 рік.

2. Звіт ревізійної комісії по результатам фінансово-господарської діяльності товариства за 2006 рік.

3. Перевибори голови правління товариства.

4. Про збільшення статутного капіталу:

а) мотивом збільшення статутного фонду є поповнення оборотних коштів товариства для збільшення нормативів ліквідності товариства і подальшого виробничо-економічного розвитку товариства;

б) спосіб збільшення статутного капіталу є збільшення кількості акцій діючої номінальної вартості за рахунок додаткових внесків;

в) мінімальний розмір збільшення статутного капіталу товариства складає 561148 (п'ятсот шістдесят одна тисяча сто сорок вісім) гривень 00 копійок;

г) проект змін в статут товариства, пов'язаний зі збільшенням статутного капіталу товариства:

- п. 6.1 статуту викласти в наступній редакції: «Статутний капітал Товариства складає 575000 (п'ятсот сімдесят п'ять тисяч) гривень 00 копійок.»;

- п.6.2 статуту викласти в наступній редакції: «Статутний капітал поділений на 575000 (п'ятсот сімдесят п'ять тисяч) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 1 (одна) гривня 00 копійок.»;

д) дані про кількість акцій, що випускаються додатково і їхню загальну вартість:

-додатково випускаються 561148 (п'ятсот шістдесят одна тисяча сто сорок вісім) акцій номінальною вартістю 561148 (п'ятсот шістдесят одна тисяча сто сорок вісім) гривень 00 копійок;

е) відомості про номінальну вартості акцій:

- номінальна вартість акцій залишається без змін і складає 1 (одна) гривня 00 копійок;

ж) права акціонерів не змінюються, акціонери товариства мають переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково;

з) дата початку і закінчення підписки на акції, що додатково випускаються, приймаються загальними зборами акціонерів;

і) збитки власникам акцій, пов'язані зі збільшенням статутного капіталу товариства, відшкодовуються в порядку передбаченим чинним законодавством.

Основні показники фінансово-господарської діяльності відкритого акціонерного товариства «Торговельний будинок Олімп» за 2006 рік

Найменування показника

Період

Звітний (2006 р.)

Попередній (2005 р.)

1 Усього активів

Основні засоби

Довгострокові фінансові інвестиції

Запаси

Сумарна дебіторська заборгованість

Грошові кошти та їхні еквіваленти

Нерозподілений прибуток

Власний капітал

Статутний капітал

Довгострокові зобов'язання

Поточні зобов'язання

Чистий прибуток (збиток)

Середньорічна кількість акцій

Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)

Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду

Чисельність працівників на кінець періоду(осіб)

47991,5

39616,6

-

-

0,1

485,0

44910,0

37394,4

1183,9

280,1

121,9

78,3

-

-

13,9

13,9

-

-

47500,9

39169,6

43,6

28,8

13852

13852

-

-

5

3

Реєстрація акціонерів товариства та їх представників буде проводитись з 14:00 до 15:00 30.07.2007 р. за місцем проведення зборів. Акціонери повинні при собі мати паспорт, а представники акціонерів додатково документ, що засвідчує їх повноваження.

Довідки за телефоном: (0642) 55-18-45.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 16.04.2007 р. порушено провадження у справі №Б26/125-07 про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «Люксон» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Перемоги, 10; код ЄДРПОУ 32560447; п/р №26007229190100 в ДОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», м. Дніпропетровськ, МФО 305653).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Євстаф'єву Вікторію Вікторівну, ліцензія АВ №081121 від 19.07.2006 р.; адреса для кореспонденції: 49023, м. Дніпропетровськ, а/с 1523; тел.: (056) 371-66-58.

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 05.06.2007р. по справі №Б15/105-07 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні товариства з обмеженою відповідальністю «МКТ-98», код ЄДРПОУ 33907774, адреса: 49049, м. Дніпропетровськ, вул. Євпаторійська, 40, к. 3.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович т.: (056) 770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

База даних «Система фіксації газетних оголошень»

Створена для контролю діяльності контрагентів, ведеться з 1997 року і нараховує близько 100 тис. записів більш ніж з 40 офіційних видань України.

Джерела інформації

Типи записів

Голос України

Урядовий Кур'єр

Бюлетень ЦПУ

Економіка +

Дивіденди – Інформ

Вісник ЦП

✓ Банкрутство

✓ Ліквідація

✓ Збори акціонерів

✓ Судові справи

✓ Тендери

✓ Правопорушення

+38 (044) 494-4222

www.cna.com.ua

Господарський суд Рівненської обл. (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) постановою від 21 травня 2007 року по справі №8/74 визнав банкрутом ВАТ «Лубенський ливарно-механічний завод» (35604, Рівненська обл., Дубнівський район, м. Дубно, вул. Грушевського, 134; код ЄДРПОУ 02971529; р/р № 26003001263 в Рівненській філії КБ «ЗАХІДІНКОМБАНК», МФО 333614) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Барановського О. М. (ліцензія серія АВ №216973 від 26.04.2005 р.), адреса для кореспонденції: 61024, м. Харків, вул. Чайковського, 17, к. 2, тел.: (057) 715-63-62.

"Постановою Господарського суду Запорізької області від 15.05.2007 р. по справі №19/112/07 Приватний підприсмець Гарбуз Сергій Костянтинович (ідент. номер - 2751916792), що знаходиться за адресою: 69104, м. Запоріжжя, вул. Комарова, 29/47, визнаний банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Соболеву Дар'ю Ігорівну (ліцензія АВ №307420 від 03.05.07 р.); адреса: 69104, м. Запоріжжя, вул. Малиновського, 19/78; тел. 8(061) 212-50-63, 8(050) 569-27-88).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ «Шляхмаш», який розташований за адресою: м. Бердянськ, вул. Гагаріна, 7, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються цінні папери (пакет акцій ЗАТ «Бердянський машинобудівний завод» у кількості 311093 шт., що складає 6,5% статутного фонду) ВАТ «Шляхмаш», початкова ціна продажу - 311093 грн без ПДВ, гарантійний внесок - 31109,30 грн. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитися у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, проспект Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних днів із дня публікації у газеті до 13-00год. 06 липня 2007р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 16 липня 2007р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 12-00 год. за адресою: м. Донецьк, проспект Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з керуючим санацією ВАТ «Шляхмаш». Довідки за телефонами: 8 (062) 304-37-21, 304-77-83.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ «Шляхмаш», який розташований за адресою: м. Бердянськ, вул. Гагаріна, 7, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються цінні папери (пакет акцій ЗАТ «Азовський машинобудівний завод» у кількості 193563 шт., що складає 6,5% статутного фонду) ВАТ «Шляхмаш», початкова ціна продажу - 193563 грн без ПДВ, гарантійний внесок - 19356,30 грн. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитися у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, проспект Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних днів із дня публікації у газеті до 13-00год. 06 липня 2007р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 16 липня 2007р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11-00 год. за адресою: м. Донецьк, проспект Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з керуючим санацією ВАТ «Шляхмаш». Довідки за телефонами: 8 (062) 304-37-21, 304-77-83.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України "Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України" Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання судьями безстроково:

Азевича

Володимира Броніславовича

Левандовича

Олександра Олександровича

Українцевої

Людмили Дмитрівни

Савича

Юрія Миколайовича

Авалян

Наталії Михайлівни

Варикаші

Олександра Дмитровича

Денисюка

Петра Дмитровича

Кашук

Алли Миколаївни

Сельцова

Віктора Олександровича

Галузіньського

Анатолія Миколайовича

Омельченка

Анатолія Федоровича

- суддею апеляційного суду

Донецької області;

- суддею апеляційного суду

Донецької області;

- суддею апеляційного

Луганської області;

- суддею апеляційного

Луганської області;

- суддею апеляційного

Луганської області;

- суддею апеляційного

Луганської області;

- суддею апеляційного суду

Одеської області;

- суддею апеляційного суду

Рівненської області;

- суддею апеляційного суду

Черкаської області;

- суддею апеляційного суду

Військово - Морських сил;

- суддею апеляційного суду

міста Києва;

- суддею апеляційного суду

міста Києва;

- суддею апеляційного суду

міста Києва;

Державна судова адміністрація України

Реклама в газеті «Голос України» — тел. 453-44-56, факс 449-85-62

15

14 червня в Україні мінлива хмарність, місцями короткочасні дощі, грози. Вітер західний, 5—10 м/с. Температура вночі 10—15, на узбережжі морів до 20 градусів, вдень 26—31. На Закарпатті 11—16, вдень 25—30 градусів (у горах вночі 8—13, вдень 15—20 градусів)

■ **ОТАКОЇ !**

Думки приходять з погодою

Зазвичай людина мислить чіткіше і безпомилково в дні з високим атмосферним тиском, стверджують японські вчені. Спеціальні дослідження дозволили їм зробити висновок, що коливання атмосферного тиску прямо впливають на роботу нашого мозку. За високого тиску будь-яка розумова діяльність іде набагато результативніше і швидше, а при падінні тиску розумові процеси уповільнюються і погіршується пам'ять.

Аналогічні дослідження провели і канадські фахівці. У своїх висновках вони погоджуються з думкою японських колег. При цьому додають, що в дні падіння атмосферного тиску різко збільшується кількість дорожньо-транспортних пригод, та й оператори, котрі працюють на комп'ютерах, помиляються значно частіше.

Тріллер притлумлює біль

Цікавий досвід допомоги пацієнтам під час хірургічних операцій випробували в одній із міських лікарень Північної Італії. Щоб полегшити фізичні й моральні страждання своїх пацієнтів, яких оперують під місцевим наркозом, їм демонстрували захоплюючі кінофільми (здебільшого хворі віддавали перевагу гостросюжетним стрічкам).

Незручність для лікарів, за твердженням шефа хірургічного відділення лікарні, полягала в тому, що в багатьох випадках операція завершувалася раніше, ніж закінчувався фільм. І прооперований пацієнт, як правило, висловлював невдоволення, звільняючи операційну для наступного «глядача».

Підсвідомість слухає класику

Практичне застосування знайшли дослідження вчених з такого питання, як вплив музики на психіку немовлят. Вуха дитини починають функціонувати в утробі матері вже в чотири з половиною місяці. І, як встановлено дослідженнями, на плід благотворно діє музика — особливо Моцарта, Вівальді, Брамса. Вона, як вважають учені, справляє колосальний стабілізуючий вплив на пізнавальний, емоційний і психічний розвиток як ще не народженої, так і новонародженої дитини.

У США випущені спеціальні, рекомендовані медиками касети із записами народної музики, колискових пісень композиторів-класиків, розраховані саме на вагітних жінок. Ця музика покращує підсвідоме спілкування матері з майбутнім малюком.

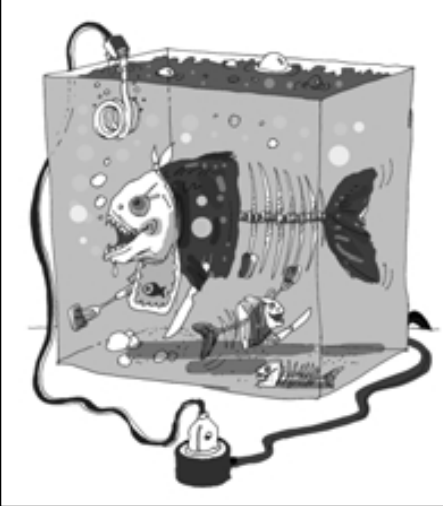
Пиття не затьмарює розум

Багато років вважалося науково доведеним, що алкоголь вбиває клітини головного мозку. Отже, 70—80-річні «ветерани чарки», які пили протягом десятиріч, мали б неминуче відчувати такі втрати. Але дослідження, проведені в австралійських університетах Канберрі та Сіднея, на двохстах старезних любителях «піддати» (серед яких були і справжні алкоголіки), показали, що жодних ознак інтелектуальної шкоди або атрофії мозку, обумовленої спиртним, у них немає. Жоден із 18 нейрофізіологічних тестів на кмітливість, на запам'ятовування словесної і візуальної інформації ніяких ознак розумової деградації у цих людей не показав.

Температура спричиняє агресію

Зростання агресивності піраній може бути пов'язане з підвищенням температури води. Такої думки французький зоолог-любитель Домінік Руме, який досить тривалий час спостерігає за поведінкою хижих риб з басейну Амазонки, які мають погану славу.

Велетенська місткість з червоними піраньями стала гордістю акваріума, що його на власні кошти створив колишній агроном, який багато років пропрацював у Африці і виніс звідти інтерес до екзотичних представників водної фауни. Зазвичай температура води в цій місткості становила від 24,5 до 25,5 градусів Цельсія, і 30-сантиметрові хижакі, котрі пустували в ній, кожна близько 500 грамів вагою, поводитися досить спокійно. Але варто було підняти температуру до 26 градусів, як агресивність піраній різко зростала. Вони починали кидатися одна на одну, кусатися, а потім зграя вибирала якусь одну особину і дружно нападала на неї. В лічені секунди від нещасної жертви залишалися тільки обгризений скелет та плавники. Для припинення бійні був тільки один засіб: влаштувати піраньям «холодний душ», щоб знизити температуру води в місткості і тим самим заспокоїти хижаків.

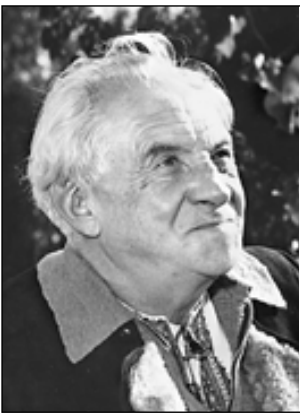

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Свого часу Домінік Руме привіз з Бразилії дві тисячі крихтих мальків піраньї. Відтоді його вихованці додали в розмірах і вазі, але кількість їх зменшилася майже удвічі. Причина — випадкові або умисні коливання температури води у величезному акваріумі, що провокують самовинищування.

Чому Калюжний подався до Росії

■ НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

Максим Рильський

хрущовської відлиги, коли Аджубей, зять тодішнього радянського лідера Микити Хрущова, очолював газету «Комсомольская правда», Канюка був власним кореспондентом «Комсомолки» по Україні. Потім став директором Київської студії телебачення, працював зав. кафедри телебачення і радіомовлення факультету журналістики КДУ. 1991 року він очолив, мабуть, першу в Україні незалежну газету «Хто винен», а з 1992-го багато років працював заст. головного редактора в нашому тижневику.

Так от, у свою чергу, Михайло Сергійович почув цю історію від відомого українського письменника Юрія Збанацького,

Ця історія, яку мені розповів свого часу колега і старший товариш, моряк-фронтовик, нині, на жаль, покійний Михайло Канюка, стала майже легендарною. Треба сказати, що своєрідною легендою в журналістиці був і сам Михайло Сергійович. За часів

який особисто був присутній на тих зборах. На початку п'ятдесятих років, за вказівкою з Москви, ЦК Компартії України почав гучну кампанію боротьби з націоналістами в середовищі українських діячів літератури і мистецтва. До списку критикованих потрапив і чудовий український поет Максим Рильський, про що Максим Тадейович дізнався якимсь чином напередодні. І коли письменників зібрали для «прочухана», Рильський замість актового залу пішов у буфет пити коньяк...

Через якийсь час туди забіг захеканий інший чудовий український поет Володимир Сосюра:

— Нас уже «розніс» у пух і прах якийсь критик Калюжний з Одеси. Ходімо, тепер вимагають нашого покайного слова!

Максим Тадейович, допивши чарку коньяку, неквапливо рушив на свою Голгофу. Піднявшись на трибуну, оглянув, примружившись, зал і сказав:

— Я вдячний за сувору, але справедливу критику, якій піддав мене товариш Кал южний...

Мертва тиша, а через мить зал вибухнув несамовитим реготом. Тільки високе начальство з останніх сил стримувало сміх.

Критик, зрозуміло, тут же рвонув до рідної Одеси. Проте там уже знали про короткий, але убивчий виступ знаменитого поета. Вся Одеса його смакувала, а критику буквально не давали проходу. Довелося товаришу «Кал южному» тікати до Росії, де, кажуть, його сліди загубилися.

В. Н.

Нам знову потрібен буде Ной?

■ ПРОБЛЕМИ ЛЮДСТВА

Схоже на те, вважає багато дослідників. Якщо, звичайно, так триватиме й далі, то доведеться комусь знову будувати ковчег і вантажити на нього «всякій тварі по парі». Радше, правда, що це не відбудеться в недалекому майбутньому.

Нагадаємо, танення криги, що покриває Гренландію, за останнє сторіччя поповнило Світовий океан більш ніж на 50 мільярдів тонн води, піднявши його рівень майже на 23 сантиметри. Процес, спричинений глобальним потеплінням клімату, вже підвищив ризик затоплення берегових територій у всьому світі. Згідно з результатами проведеного американськими фахівцями дослідження, опублікованими в журналі «Сайєнс», щорічно цей найбільший острів нашої планети втрачає 17,6 квадратних кілометри свого крижаного покриву (що приблизно становить 0,001 відсотка його льодовиків).

Учені підраховували: якщо весь льодовий панцир Гренландії розтане, рівень Світового океану підніметься на 6,4 метра. Проте вони заспокоюють: неминучої у зв'язку з цим катастрофи в найближчі тисячі років не станеться. Але є причини для занепокоєння і не в такому вже далекому майбутньому: задовго до настання

«вселенського потопу» поступове підвищення рівня морів змусить покинути нинішні прибережні території мільйони людей. Першими жертвами стануть європейські держави, розташовані в низинних районах континенту, — Голландія, Бельгія, Німеччина, Франція. Зникнуть з лиця землі Бангладеш, велика частина Пакистану та Індії, багато країн Південно-Східної Азії, островні держави Тихого океану. Скупченість населення на планеті досягне катастрофічних меж. А втрата сільськогосподарських земель спричинить нестачу продовольства. Загалом, потоп принесе з собою не тільки суто екологічні проблеми, а й безліч соціально-економічних.

Унікальне таке дослідження з вимірювання льодів американські вчені провели

на острові з використанням сучасної лазерної техніки, встановленої на спеціальних літаках. Порівняльні дані, що дозволили простежити динаміку танення, були отримані при зіставленні аналогічних вимірів, проведених раніше.

Але на Гренландію, до слова, припадає лише 8 відсотків світового льоду, що є на суші. Головною «морозилкою» землі є Антарктида, що утримує близько 91 відсотка льоду. Дослідження американців стало першою спробою вчених дати всеосяжну оцінку процесів, що відбуваються на Гренландії. Щодо Антарктиди таких експериментів поки що не проводили. Отож цілком можливо — нам ще доведеться жакнутися. Адже потепління клімату відбувається по всій планеті, і білий континент тут не виняток.

Купання в... киплячому маслі

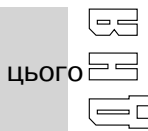
■ АНОМАЛІЇ

Багато дивовижних історій можна почути із життя йогів. Але ту, що сталася кілька років тому, пересічна людина просто не в змозі зрозуміти. На очах тисяч людей під вигуки «Шива», «Шива», «Шива» індуїстський пустельник на ім'я Раджан у штаті Тамілнад здійснив купання в... киплячому топленому маслі.

Свій «заплив» у складі, що пузириться, він присвятив «зміцненню миру у всьому світі та гармонії між жителями Землі». На доказ ширості своїх помислів, сидючи у величезному мідному чані з киплячим маслом,

лом, голий йог з помітним задоволенням замість мила натерся з ніг до голови шматком розжареного вугілля, вихопивши його з багаття, що палахкотіло під казаном. «Незвичайне купання» Раджана тривало досить довго. Після «купання» до червоного як рак йоги його захоплені прихильники лікарів не підпустили. За їх словами, Раджан пройшов випробування в киплячому маслі цілком нормально. Це саме підтвердив недовзі і він сам, повідомивши, що таке проробляє вже увосьме. «Чаклун», щоправда, визнав: при цьому він переживає відчуття, далекі від приємних.

Добірку підготував Віктор НІКІПЄЛОВ.

цього

13 ЧЕРВНЯ

■ 1638. Розпочалася Жовнинська битва -- вирішальний бій повстанців на чолі з Дмитром Гуною проти польського війська під час повстання Острянина. (Територія теперішньої Черкащини.)

■ 1812. Народився філолог-славіст Ізмаїл Срезневський. Тривалий час був професором Харківського університету. Уклав, зокрема, словник давньоруської мови.

■ 1895. У Франції пройшли перші у світі автоперегони (маршрут Париж—Бордо—Париж).

■ 1917. У Києві відбувся з'їзд українських юристів.

■ 1947. Народився поет Василь Моруга.

Редактор номера
Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДА.

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

► Рукописів не повертаємо.

► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

® Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік:
для фізичних осіб — 5,00 грн.
та 3,00 грн.

для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ТОВ «Преслайн»
м. Харків,
вул. Північна, 12
Зам. 9-1-70

ВАТ «Видавництво
«Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.
Зам. 2078

Фотоформи виготовлено
в КЦ редакції газети
«Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047,
Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53,
453-44-56,
453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua

— загальний

reklama@golos.com.ua —

відділ реклами

let@golos.com.ua —

відділ листів

foto@golos.com.ua —

відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010022 >